РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
БЕОГРАД
ПРИМЉЕНО: 03.02.2025 14:05
Орг. јед. | Број | Прилог | Вредност
01 | 011-191/25 |

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ПГ Здрава Србија – Руска странка – Уједињена сељачка странка
3. фебруар 2025. године
Београд

ПРЕДСЕДНИКУ НАРОДНЕ СКУПШТИНЕ

На основу члана 99. став 1. тачка 7. и члана 107. став 1. Устава Републике Србије, члана 40. став 1. тачка 1) Закона о Народној скупштини и члана 150. став 1. Пословника Народне скупштине, подносим **ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА**, са предлогом да се узме у претрес.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Ивана Стаматовић

П Р Е Д Л О Г

З А К О Н
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА

Члан 1.

У Закону о добробити животиња („Службени гласник РС”, број 41/09), члан 2. мења се и гласи:

„Члан 2.

Добробит животиња, која се уређује овим законом, односи се на све животиње које могу да осете бол, патњу, страх и стрес, а дели се у следеће категорије;

1) Категорија 1 - животиње које се користе у производне и/или у комерцијалне сврхе;

2) Категорија 2 - животиње које се користе у научноистраживачке, биомедицинске и образовне сврхе;

3) Категорија 3 - животиње за рад и службене животиње;

4) Категорија 4 - кућни љубимци;

5) Категорија 5 - дивље животиње у заточеништву.

Изузетно од става 1. овог члана, добробит животиња, која се уређује овим законом, не односи се на дивље животиње у природним становиштима, чија се заштита, лов, коришћење и располагање уређује посебним прописима.“.

Члан 2.

У члану 5. тач. 3) и 10) после речи: „репродукције“ додају се речи у загради: „(под условима и уколико је то дозвољено овим законом)“.

Тач. 14. и 15. мењају се и гласе:

„14) *животиње чији опстанак зависи непосредно од човека* јесу животиње из члана 2. овог закона;

15) *животиње које се држе, односно репродукују у производне и/или комерцијалне сврхе* јесу животиње које се користе за даљу продају, производњу хране, производа и отпадака животињског порекла, као и за рад.

После тачке 15) додаје се нова тачка 15а) која гласи:

„15а) *Животиње које се држе, односно репродукују у комерцијалне сврхе* јесу животиње од којих се посредним и непосредним путем може остварити економска корист;“.

Тачка 19) мења се и гласи:

„19) *изгубљена животиња* јесте животиња коју је изгубио власник, односно држалац, без његове воље и коју он тражи;”.

Тачка 22) мења се и гласи:

„22) *напуштена животиња* јесте животиња која нема дом услед смрти власника који нема наследника;“.

Тачка 26) мења се и гласи:

„26) *кућни љубимац* јесте свака животиња која се држи ради дружења и разоноде, а без економске добити од држања кућног љубимца;“.

Тачка 34) мења се и гласи:

„34) *омамљивање* јесте обавезни поступак који се спроводи пре клања или лишавања животиње живота, а којим се животиња доводи у бесвесно стање. Омамљивање се такође може користити ради враћања у природно станиште и/или безбедног пружања ветеринарске помоћи животињи коју није могуће на миран и безбедан начин ухватити;“.

Тачка 38) мења се и гласи:

„38) *прихватилиште за животиње* јесте објекат који служи за привремени смештај изгубљених животиња и животиња у власништву Републике Србије, као и помоћ и бригу о изгубљеним животињама, односно животињама у власништву Републике Србије;“.

Тачка 45) мења се и гласи:

„45) *животиња за рад* јесте животиња која се користи као помоћ човеку у чувању лица или имовине, одбрани, спасавању, трагању, у терапеутске сврхе, као подршка особама са инвалидитетом и друге сличне сврхе, а могу их користити надлежни органи, трећа лица којима су та овлашћења поверена или физичка лица по одлуци здравствене или друге надлежне институције;“.

Тач. 47) и 48) мењају се и гласе:

„47) *репродукција животиње* јесте држање, брига и нега животиње ради добијања потомства, а у циљу остварења посредне или непосредне добити од потомства животиње;

48) *службена животиња* јесте животиња која је обучена и користи се за обављање послова појединих државних органа, а могу их користити надлежни органи,

трећа лица којима су та овлашћења поверена или физичка лица по одлуци здравствене или друге надлежне институције;".

Члан 3.

У члану 7. став 1. тачка 2) мења се и гласи:

„2) напустити и одбацити животињу;"

Тачка 31) мења се и гласи:

„31) ловити изгубљене кућне љубимце, животиње у власништву Републике Србије и друге животиње које нису предвиђене законом којим се уређује ловство;".

Члан 4.

У члану 8. став 2. после прве реченице додаје се реченица која гласи:

„Министарство издаје дозволу на основу позитивног мишљења надлежне комисије за добробит животиња.".

Члан 5.

У члану 9. став 1. речи: „надлежан ветеринарски инспектор" замењују се речима: „надлежна комисија за добробит животиња".

Члан 6.

У члану 11. став 3. брише се везник „и", тачка на крају става замењује се запетом и додају се речи: „а на основу позитивног мишљења надлежне комисије за добробит животиња.".

У ставу 4. тачка на крају става замењује се запетом и додају се речи: „а на основу позитивног мишљења надлежне комисије за добробит животиња.".

На крају члана додаје се нови став који гласи:

„Регистар лица за обуку животиња је јаван, ажурира се чим настане промена у подацима Регистра и доступан је на сајту Министарства са јасно назначеним датумом последњих измена у Регистру.".

Члан 7.

У члану 13. став 1. након речи: „ветеринар" запета се замењује тачком, а речи: „а изузетно и власник, односно држалац животиње." бришу се.

У ставу 4. тачка 1) мења се и гласи:

„1) ако анестезија може изазвати смрт животиње, услед старости животиње или лошег општег здравственог стања;“.

Члан 8.

У члану 14. став 2. тачка 4) мења се и гласи:

„4) ради обележавања животиња у власништву Републике Србије које се слободно крећу у свом станишту, засецањем ушне шкољке.“.

Члан 9.

У члану 15. додаје се став 2. који гласи:

„Животиња у власништву Републике Србије може се лишити живота искључиво на основу позитивног мишљења надлежног ветеринара и надлежне комисије за добробит животиња, а у складу са тач. 1) – 9) овог члана.“.

Члан 10.

У члану 16. став 1. тачка 2) после речи: „ветеринара“ брише се запета и додају се речи: „и/или надлежне комисије за добробит животиња,“.

Члан 11.

После члана 17. додају се Глава Iа, одељак 1. са чл. 17а и 17б и одељак 2. са чл. 17в – 17и који гласе:

„Iа КОМИСИЈА ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА И НАЦИОНАЛНИ ОДБОР ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА

1. Комисија за добробит животиња

Члан 17а

Комисију за добробит животиња (у даљем тексту: надлежна комисија) образује орган јединице локалне самоуправе.

Задатак надлежне комисије је старање о спровођењу законских одредби о одговорном власништву животиња.

Надлежна комисија се састоји од три члана:

- надлежног ветеринарског инспектора,
- надлежног комуналног инспектора или милиционера, и
- именованог представника локалног удружења за заштиту животиња

Чланови надлежне комисије се именују на четири године.

У изузетном случају надлежна комисија може да се састоји од пет или више чланова, уколико вршење надзора захтева додатна стручна лица у одређеним доменима. Решење о формирању и саставу такве надлежне комисије доноси министар.

Надлежна комисија подноси годишњи извештај о свом раду Министарству, јединици локалне самоуправе и Националном одбору за добробит животиња.

Орган јединице локалне самоуправе дужан је да, у сарадњи са надлежном комисијом, удружењима за заштиту животиња и грађанима, формира програм спровођења одговорног власништва над животињама, а у складу са специфичностима средине.

О спровођењу програма из става 7. овог члана, као и о раду надлежне комисије, орган јединице локалне самоуправе подноси годишњи извештај Министарству.

Члан 17б

Надлежни ветеринарски инспектор врши контролу и даје мишљење на основу испуњености услова Закона о ветеринарству и Закона о добробити животиња.

Надлежни комунални инспектор врши контролу и даје мишљење на основу испуњености услова Закона о комуналним делатностима, Закона о комуналној милицији и свих других аката локалне самоуправе, односно града.

Члан 17в

Представник локалног удружења за заштиту животиња именује се на основу сроведеног јавног конкурса, који расписује орган јединице локалне самоуправе, односно града и мора поседовати:

- пословну способност,
- потврду о завршеној обуци о добробити животиња,
- оверену потврду о заступништву или чланству у удружењу за заштиту животиња регистрованом на територији локалне самоуправе, са датумом оснивања не краћим од три године,
- пребивалиште на територији локалне самоуправе,
- лиценцу Националног одбора за добробит животиња;

Изузетно, уколико на територији локалне самоуправе или града, не постоји удружење за заштиту животиња, локална самоуправа може да прошири конкурс и на суседне локалне самоуправе.

У случају више кандидата, локална самоуправа, односно град, донеће одлуку на основу писмене препоруке Националног одбора за добробит животиња.

Именовани представник локалног удружења за заштиту животиња врши контролу и даје мишљење на основу Закона о добробити животиња и повезаних аката локалне самоуправе односно града.

Члан надлежне комисије из реда представника локалног удружења за заштиту животиња остварује право на месечну накнаду за свој рад која не може бити мања од износа минималне зараде у Републици Србији. Висину накнаде утврђује јединица локалне самоуправе.

Члан 17г

Сваки члан надлежне комисије по извршеној контроли, попуњава самостално засебан записник о извршеној контроли у свом домену, са јасно наведеним изјашњењем, односно позитивним или негативним закључком мишљења.

Позитивним мишљењем надлежне комисије сматра се мишљење које садржи записнике и закључке сва три члана надлежне комисије, а минимално два од три закључка чланова надлежне комисије су позитивна.

Негативним мишљењем надлежне комисије се сматра мишљење које садржи записнике и закључке сва три члана надлежне комисије, а минимално два од три закључка чланова надлежне комисије су негативна.

2. Национални одбор за добробит животиња

Члан 17д

Ради заштите и унапређења стручности, очувања професионалне етике, подизања нивоа заштите и добробити животиња, заштите професионалних интереса удружења и организација за заштиту животиња, као и ради остваривања других циљева, на нивоу Републике Србије, оснива се Национални одбор за добробит животиња, као професионална организација, са правима и обавезама утврђеним овим законом и статутом Националног одбора за добробит животиња (у даљем тексту: Национални одбор).

Национални одбор има својство правног лица.

Чланство у Националном одбору обавезно је за лица из става 1. овог члана.

Члан 17ђ

Национални одбор обавља следеће послове:

1) доноси Кодекс етике Удружења и организација за заштиту животиња и обезбеђује његову примену;

2) у складу са Кодексом из тачке 1) овог члана, стара се о угледу позива, дисциплини при обављању делатности и предузима одговарајуће мере у случају непридржавања етичких норми;

3) издаје, продужава, привремено или трајно одузима лиценце и о томе води евиденцију;

4) води евиденцију чланова Националног одбора;

5) израђује критеријуме и спроводи поступак обнављања лиценце;

6) пружа информације из евиденције удружења и организација за заштиту животиња;

7) организује рад, води и ажурира портал за огласе о животињама и повезаним услугама;

8) организује и учествује у организовању скупова у домену заштите и добробити животиња;

9) учествује у раду и предлаже чланове надлежних комисија;

10) предлаже и по потреби даје мишљење о плановима и програмима државних институција, јединица локалне самоуправе, образовних и других институција, са аспекта контроле популације одређене врсте животиња, сузбијања зооноза и болести животиња, добробити животиња и подизања свести становништва о одговорном власништву;

11) учествује у припреми прописа из области заштите и добробити животиња;

12) оснива и сазива Етички комитет који разматра и одлучује о повредама Кодекса етике струке и води дисциплински поступак против лица са лиценцом у складу са одредбама статута;

13) обавља и друге послове предвиђене статутом Националног одбора.

Организација и начин обављања послова из става 1. овог члана ближе се уређује статутом и општим актима Националног одбора.

Члан 17е

Органи Националног одбора су: скупштина, управни одбор, надзорни одбор и председник.

Управни одбор чине председник, потпредседник и три одабрана представника члана Националног одбора.

Број, састав, делокруг и начин избора органа из става 1. овог члана утврђују се статутом Националног одбора.

Члан 17ж

Национални одбор доноси статут.

Статутом се ближе се уређују:

1) делокруг рада Националног одбора;

2) органи Националног одбора и њихов делокруг рада;

3) начин одређивања висине чланарине и финансирања рада Националног одбора;

4) услови за издавање лиценци члановима Националног одбора;

5) друга питања из надлежности Националног одбора.

Члан 17з

Национални одбор стиче средства за рад од чланарине, накнаде за издавање лиценци, донација, спонзорства, поклона и других извора, у складу са законом.

Национални одбор утврђује висину чланарине и накнаде за издавање лиценце из става 1. овог члана.

Члан 17и

Лиценцу за бављење заштитом и добробити животиња може да стекне лице које:

- има навршених 18 година живота;
- поседује важећу потврду о завршеној обуци о добробити животиња;
- поседује важећу потврду о завршеној обуци о законодавству из домена заштите и добробити животиња;
- поседује потврду о заступништву односно чланству у регистрованом удружењу или организацији за заштиту животиња;
- поседује препоруку барем три члана Националног одбора;

Лиценца се издаје за период од годину дана.

Трошкове издавања лиценце сноси подносилац захтева за издавање лиценце.

Начин издавања, продужавања или одузимање лиценце привремено, односно трајно, Регистар лиценци, евиденције, као и органи Националног одбора који одлучују о издавању, продужавању и одузимању лиценце ближе се уређују статутом Националног одбора.

Издату лиценцу Национални одбор може решењем привремено одузети за период који одговара тежини прекршаја, а најдуже девет месеци ако Етички комитет утврди повреду Кодекса етике струке.

Издату лиценцу Национални одбор може решењем трајно одузети и брисати лице из евиденције ако је том лицу лиценца претходно два пута привремено одузета у складу са одредбом става 1. овог члана.

Члан 12.

У Глави III назив одељка 1. мења се и гласи:

„1. Држање, узгајање и промет животиња у производне и комерцијалне сврхе“.

Члан 13.

Члан 18. мења се и гласи:

„Члан 18.

Животиње се могу држати, узгајати и стављати у промет у производне и комерцијалне сврхе у објектима који испуњавају услове за добробит животиња у погледу простора за животиње, просторија и опреме, у складу са овим законом.

Објекти из става 1. овог члана морају бити уписани у Регистар објеката који води Министарство, у складу са законом којим се уређује ветеринарство.

Регистар објеката из става 1. овог члана мора бити јаван, ажурира се чим настане промена у подацима у Регистру и доступан је на сајту Министарства са јасно назначеним датумом последњих измена у Регистру. Правна и физичка лица, односно предузетници, који се баве држањем, узгајањем и прометом животиња у производне и комерцијалне сврхе обавезни су да воде евиденцију, која се нарочито односи на кретање, исхрану и лечење животиња.

Правна и физичка лица, односно предузетници, који се баве држањем, узгајањем и прометом животиња у производне и комерцијалне сврхе обавезни су да животиње обележе у складу са овим законом.

Министар прописује ближе услове за добробит животиња у погледу простора за животиње, просторија и опреме из става 1. овог члана, начин држања, узгајања и промета појединих врста и категорија животиња, као и ближу садржину и начин вођења евиденције из става 3. овог члана.“.

Члан 14.

У члану 20. став 1. после тачке 5) додаје се нова тачка 5а) која гласи:

„5а) одговарајућу ветеринарску негу од стране доктора ветеринарске медицине.“.

Члан 15.

У члану 22. после става 4. додаје се нови став 5. који гласи:

„Регистар превозника животиња мора бити јаван, ажурира се чим настане промена у подацима у Регистру и доступан је на сајту Министарства са јасно назначеним датумом последњих измена у Регистру.“.

Члан 16.

У члану 23. став 1. брише се тачка на крају реченице и додају се речи: „а на основу позитивног мишљења надлежне комисије.“.

Члан 17.

У члану 27. став 2. брише се тачка на крају реченице и додају се речи: „и надлежну комисију.“.

Члан 18.

У члану 33. став 2. тачка на крају реченице се замењује запетом и додају се речи: „а на основу позитивног мишљења надлежне комисије.“.

На крају члана додаје се нови став који гласи:

„Регистар за огледе на животињама мора бити јаван, ажурира се чим настане промена у подацима у Регистру и доступан је на сајту Министарства са јасно назначеним датумом последњих измена у Регистру.“.

Члан 19.

У члану 42. тачка 4) мења се и гласи:

„4) ако је животиња у власништву Републике Србије, односно животиња из прихватилишта;“

Члан 20.

У члану 43. став 4. мења се и гласи:

„Подаци из става 2. овог члана су јавни, редовно се ажурирају и објављују на сајту Министарства, са јасно назначеним датумом ажурирања Регистра.“.

Члан 21.

Чл. 53, 54. и 55. мењају се и гласе:

„Члан 53.

Кућни љубимци су животиње које се држе ради разоноде и из личне жеље, и за чије држање власник, односно држалац, не остварује посредну или непосредну добит било које врсте.

Кућни љубимци су животиње које се не могу држати или користити у сврхе које су предвиђене за животиње категорије 1, 2, 3. и 5.

Власник, односно држалац кућног љубимца дужан је да обезбеди кућном љубимцу бригу, негу и смештај, у складу са врстом, расом, полом, старошћу, као и физичким и биолошким специфичностима и потребама у понашању и здравственом стању кућног љубимца.

Пси који се држе као кућни љубимци, а који могу представљати опасност за околину, морају се држати на прописани начин.

Министар прописује начин држања паса из става 2. овог члана.

Члан 54.

Органи јединица локалне самоуправе дужни су да израде и спроводе програм спровођења одговорног власништва над животињама, а према специфичностима средине.

Органи јединица локалне самоуправе прописују место и начин извођења кућних љубимаца, а нарочито паса и мачака на јавне површине.

Органи јединица локалне самоуправе дужни су да формирају надлежне комисије, у складу са условима које прописује овај закон.

Члан 55.

Кућни љубимци обележавају се и евидентирају у складу са законом којим се уређује ветеринарство.

Власник, односно држалац кућних љубимаца, дужан је да правилним држањем и другим мерама и средствима спречи да кућни љубимци угрозе људе и околину.

Власник, односно држалац кућних љубимаца, дужан је да спречи репродукцију свог кућног љубимца и то применом контрацепције, кастрације и стерилизације женке и мужјака.

Како би се онемогућила неовлашћена репродукција кућних љубимаца и потенцијално угрожавање јавног здравља, власници кућних љубимаца су дужни да редовно достављају доказ о примени контрацепције, односно једнократно доставе доказ о извршеној стерилизацији/кастрацији јединке.

За кућне љубимце, женке, врсте животиња копитара и папкара за које нису доступни хируршки и/или хемијски видови контрацепције, примењује се онемогућавање контакта мужјака и женке. Ветеринар потврђује одсуство гравидитета код женке, у периодичним интервалима који одговарају врсти.

Доказ подразумева писану изјаву надлежног ветеринара о извршеној услузи и потврду о плаћању за извршену услугу, које се уносе у Централни регистар, односно одговарајућу државну базу.

Уколико власник кућног љубимца не достави неопходне доказе у року од 30 дана од дана обележавања кућног љубимца, за полно зреле јединке, односно у року од 30 дана од датума постизања полне зрелости, који је одредио ветеринар у складу са карактеристикама врсте, против власника се покреће поступак о угрожавању јавног здравља, као и поступак због кршења овог и других повезаних закона.

Ако власник, односно држалац кућних љубимаца није у могућности да се даље брине о њима, дужан је да им обезбеди одговарајући смештај, о свом трошку, докле год је кућни љубимац у његовом власништву.“.

Члан 22.

У члану 58. став 1. брише се тачка на крају реченице и додају се речи: „и позитивног мишљења надлежне комисије.“.

На крају члана додаје се нови став који гласи:

„Регистар лица са дозволом за држање и репродукцију дивљих и егзотичних животиња је јаван, ажурира се чим настане промена у подацима у Регистру и доступан је на сајту Министарства са јасно назначеним датумом последњих измена у Регистру.“.

Члан 23.

У члану 59. став 1. брише се тачка на крају реченице и додају се речи: „и на основу позитивног мишљења надлежне комисије.“.

На крају члана додаје се нови став који гласи:

„Регистар лица из става 1. овог члана мора бити јаван, ажурира се чим настане промена у подацима у Регистру и доступан је на сајту Министарства са јасно назначеним датумом последњих измена у Регистру.“.

Члан 24.

У глави III назив одељка 13. мења се и гласи:

„13. Пансиони за кућне љубимце и прихватилишта за животиње у власништву Републике Србије“.

Члан 25.

У члану 61. став 1. брише се тачка на крају реченице и додају се речи: „а на основу позитивног мишљења надлежне комисије.“.

После става 2. додаје се нови став 3. који гласи:

„Регистар лица из става 1 овог члана мора бити јаван, редовно се ажурира и објављује се на сајту Министарства са јасно назначеним датумом последњих измена у Регистру.“.

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 26.

У члану 62. после тачке 4) додаје се нова тачка 4а) која гласи:

„4а) позитивно мишљење надлежне комисије.“.

Члан 27.

У члану 63. после става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Власник пансиона, односно прихватилишта, дужан је да обезбеди неометан приступ пансиону, односно прихватилишту, члановима надлежне комисије на захтев било ког од чланова комисије.“.

Досадашњи став 4. постаје став 5.

Члан 28.

У члану 64. став 3. мења се и гласи:

„Ако власник, односно држалац кућног љубимца, не преузме кућног љубимца из пансиона у року од 15 дана од дана истека уговореног рока, односно ако не продужи уговор о коришћењу пансиона, власник пансиона је дужан да случај о напуштању животиње пријави министарству надлежном за унутрашње послове, надлежној ветеринарској инспекцији и надлежној комисији, како би власник био санкционисан у складу са овим законом.“

После става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„Власник, односно држалац кућног љубимца, који не преузме кућног љубимца из пансиона у року од 15 дана од дана истека уговореног рока, односно не продужи уговор о коришћењу пансиона, сноси финансијске и све друге трошкове збрињавања кућног љубимца, од момента истека уговора до поновног удомљења или преузимања животиње.“.

Члан 29.

Члан 65. мења се и гласи:

Власник прихватилишта је дужан да:

1) прима пријаве о напуштеним животињама и да обезбеди збрињавање сваке напуштене животиње, у складу са овим законом и расположивим смештајним капацитетима прихватилишта;

2) обезбеди спровођење мера превентивне здравствене заштите животиња и потребну помоћ животињама од стране ветеринара;

3) обавести власника, односно држаоца животиња, у законском року, о проналаску животиње и начину на који власник може преузети животињу;

4) врати власнику, односно држаоцу, животињу у што краћем року а најдуже у року од 15 дана од дана смештаја у прихватилиште;

5) припреми план збрињавања животиња у случају затварања прихватилишта или елементарних непогода.

Животиња која је смештена у прихватилиште може се поклонити ако је власник, односно држалац не преузме у року из става 1. тачка 4) овог члана. Трошкове збрињавања животиње до њеног поклањања, односно проналажења новог власника, сноси власник односно држалац који животињу није преузео у датом року.

Члан 30.

Члан 66. мења се и гласи:

„.Орган јединице локалне самоуправе који на својој територији има прихватилиште дужан је да обезбеди прикупљање, превоз и збрињавање изгубљених животиња и животиња чије се власништво не може утврдити. Прихватилиште је дужно да са животињама поступа у складу са утврђеним програмом јединице локалне самоуправе и одредбама овог закона.

Приликом прикупљања и превоза напуштених и изгубљених животиња са животињом се мора поступати тако да се проузрокује најмањи степен бола, патње, страха и стреса за животињу.

Орган јединице локалне самоуправе дужан је да определи средства како би се изгубљеним животињама и животињама у власништву Републике Србије, које су болесне или повређене омогућила одговарајућа ветеринарска помоћ, обележавање и спречавање репродукције, а да за неизлечиво болесне или повређене животиње омогући лишавање живота у складу са овим законом.

Орган јединице локалне самоуправе дужан је да самостално организује обављање ветеринарске делатности оснивањем одговарајућег правног лица или у оквиру постојеће делатности зоохигијене.

Министар прописује начин и средства за прикупљање напуштених и изгубљених животиња, као и начин превоза и збрињавања напуштених и изгубљених животиња.“.

Члан 31.

Чл. 67, 68, 69. и 70. мењају се и гласе:

„Члан 67.

У прихватилиште које обезбеђује орган јединице локалне самоуправе привремено се смештају:

1) изгубљене животиње и животиње чије се власништво не може утврдити;

2) уз одговарајућу финансијску надокнаду, животиње чији власници, односно држаоци не могу више да се брину о њима;

3) животиње које Министарство одузме власницима, односно држаоцима;

4) животиње које су у опасности.

Власник прихватилишта из става 1. овог члана дужан је да сарађује са надлежним ветеринарским службама, надлежном комисијом и организацијама за заштиту животиња, као и да редовно обавештава јавност и друге власнике прихватилишта о животињама које се налазе у прихватилишту.

Ако се животињи у року од најмање 15 дана од дана смештања у прихватилиште из става 1. овог члана не пронађе власник, односно ако се не збрине на други начин, са животињом се поступа у складу са програмом спровођења одговорног власништва из члана 54. овог закона.

Члан 68.

Лице које пронађе напуштену животињу дужно је да о томе без одлагања обавести најближе регистровано прихватилиште или ветеринарску инспекцију, ради збрињавања животиње.

Члан 69.

Власник, односно држалац који изгуби животињу дужан је да тај губитак без одлагања, а најкасније у року од три дана од дана губитка животиње, пријави надлежном органу јединице локалне самоуправе и ветеринарској служби.

Ако власник, односно држалац не пријави губитак из става 1. овог члана сматра се да је напустио животињу, и без одлагања се примењују санкције за напуштање животиње, а по овом Закону.

Члан 70

Трошкове збрињавања изгубљених, животиња сноси власник, односно држалац животиње, а ако је непознат односно власника није могуће утврдити, животиња постаје власништво Републике Србије. Трошкове збрињавања животиње сноси власник односно Република Србија.“.

Члан 32.

У члану 71. став 1. после тачке 9) додаје се нова тачка 9а) која гласи:

„9а) позитивно мишљење надлежне комисије;“.

Члан 33.

У члану 74. после става 1. додаје се нови став 2. који гласи:

„Удружења за заштиту животиња су дужна да се региструју и у бази Националног одбора, ради утврђивања испуњености услова за добијање лиценце за рад.“.

Члан 34.

У члану 75. брише се тачка на крају става и додају се речи: „као и Национални одбор.“.

Члан 35.

Члан 77. мења се и гласи:

„Члан 77.

У обављању послова инспекцијског надзора ветеринарски инспектор и чланови надлежне комисије морају имати службену легитимацију којом доказује својство инспекцијског надзора.“.

Члан 36.

У Глави V назив одељка 3. мења се и гласи:

„3. Права и дужности ветеринарског инспектора и надлежне комисије“.

Члан 37.

У члану 78. став 1. после речи: „ветеринарски инспектор“ додају се речи: „и надлежна комисија“.

У ставу 2. после речи: „ветеринарског инспектора“ додају се речи: „и било ког члана надлежне комисије“, а остатак текста овог става остаје непромењен.

Члан 38.

У Глави V назив одељка 4. мења се и гласи:

„4. Мере које налаже ветеринарски инспектор и надлежна комисија“

Члан 39.

У члану 79. став 1. речи: „је дужан и овлашћен да“ замењују се речима: „и надлежна комисија су дужни и овлашћени да“.

У ставу 3. речи: „утврђује решењем“ замењују се речима. „и надлежна комисија утврђују решењем“.

У ставу 4. после речи: „ветеринарског инспектора“ додају се речи: „и надлежне комисије“.

Члан 40.

У члану 80. став 1. после речи: „ветеринарске инспекције“ додају се речи. „и надлежне комисије“.

Члан 41.

У члану 81. став 1. после речи: „ветеринарског инспектора“ брише се тачка и додају се речи. „и надлежне комисије.“.

У ставу 2. после речи: „ветеринарског инспектора“ додају се речи: „и/или надлежне комисије“.

Члан 42.

У члану 82. став 1. број „100.000“ замењује се бројем: „500.000“, а број: „1.000.000“ замењује се бројем „1.500.000“.

На крају става 1. после тачке 82) додају се нове тач. 82а) и 82б) које гласе:

„82а) репродукује кућне љубимце;

82б) оглашава животиње и услуге за животиње, ван овлашћених државних портала.“.

Члан 43.

Члан 83. мења се и гласи:

„Члан 83.

Новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у органу јединице локалне самоуправе ако орган јединице локалне самоуправе не образује надлежну комисију, не изради или не спроводи програм спровођења одговорног власништва над животињом, у складу са чланом 54. став 1. овог закона, као и ако не обезбеди обављање ветеринарске делатности у складу са чланом 66. овог закона.“.

Члан 44.

У члану 84. речи: „тач. 69) до 82) овог закона“ замењују се речима: „тач. 69) до 82б) овог закона“.

Члан 45.

У члану 85. број: „5.000“ замењује се бројем: „50.000“, број: „50.000“ замењује се бројем: „500.000“, а речи: „тач. 1) до 82)“ замењују се речима: „тач. 1) до 82б)“.

Члан 46.

Правна и физичка лица, односно предузетници, који се баве држањем, узгојем, репродукцијом, обуком, прометом, превозом, спровођењем огледа на животињама, клањем, смештајем и збрињавањем животиња ускладиће своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана од дана његовог ступања на снагу овог закона.

Органи јединица локалне самоуправе ускладиће рад са одредбама овог закона у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона.

Прописи који се доносе на основу овлашћења из овог закона донеће се у року од две године од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 47.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

1. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о добробити животиња садржан је у члану 97. став 1. тач. 9. и 10. Устава Републике Србије, којима је утврђено да Република Србија обезбеђује систем заштите и унапређивања животне средине, заштиту и унапређивање биљног и животињског света и уређује и обезбеђује систем у области здравства.

2. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Брига о животињама, односно заштита добробити животиња, у савременом друштву заузима значајно место. Често се истиче да се степен цивилизованости једног друштва огледа у начину на који оно третира животиње. Заштита животиња присутна је како у високоразвијеним земљама Европе тако и у земљама у транзицији. Код земаља у транзицији она је постала актуелно и значајно питање после опредељења државе и њених грађана за прихватање и потврђивање европских стандарда и вредности.

У корпусу питања везаних за животиње, као значајна, поставила су се питања регулисања власништва над животињама, као и њихова добробит и држање ради достизања европских стандарда. Када је реч о извозу животиња и производа животињског порекла (Србија је још увек на понеким „црним листама“, за разлику од других држава из региона) и обзиром и на 2020. годину и епидемију корона вируса, постоји потреба подизања безбедносних стандарда здравља и добробити животиња, без обзира у које се сврхе користе, управо ради заштите јавног здравља и безбедности грађана и спречавања појаве и ширења зооноза.

Такође, питање власништва над животињама важно је и обзиром и на значајна финансијска средства која држава издваја управо ради санирања последица неодговорног и неконтролисаног власништва над животињама, а односи се на: сузбијање зооноза, сузбијање и контролу заразних болести животиња, финансирање рада прихватилишта, исплате одштета грађанима за штете које су нанеле животиње чије се власништво не може утврдити и други повезани трошкови.

Предлогом закона о изменама и допунама Закона о добробити животиња унапређује се заштита добробит животиња и појачава одговорност правних и физичких лица, односно предузетника за добробит животиња. Посебно се истичу одговорности и обавезе спровођења закона у циљу заштите добробити животиња, чиме се, кроз јачање институционалног деловања, спречава неодговарајуће поступање са животињама.

Ради лакшег спровођења Закона, утврђивања права и обавеза власника животиња, сматрамо да је неопходно категорисати животиње према разлогу држања. Тренутна подела се делимично ослања на разлог држања („животиње које се користе у производне сврхе“), а делимично на привремене статусе или околности у којима се животиње могу наћи (изгубљена животиња, напуштена животиња, животиње за изложбе итд).

Предложена категоризација животиња омогућава да се власник јасно изјасни за разлог држања животиње, што даље повлачи своја права и обавезе.

Изменама Закона наглашава се да је репродукција животиње дозвољена само у случајевима где то Закон дозвољава. Репродукција јединке мора бити контролисана како због спречавања зооноза, епидемија животињских болести, тако и због евентуалних злоупотреба закона, где не постоји подстицај да се неко региструје као правно лице за дату делатност, пролази све контроле и плаћа порез, када Закон оставља простор да исту делатност обавља као власник животиње односно физичко лице које лако може избећи контроле као и плаћање пореза за наведену добит.

Власници животиња које се користе у производне сврхе пролазе ригорозне контроле како би од тих животиња остварили економску добит, због чега се, када је реч о тој врсти животиња (говеда, овце, свиње, живина, козе и сл.) Закон поштује и животиње су обележене, имају одговарајуће ветеринарске потврде о здрављу животиње, као и папиролошки траг који показује порекло животиње, промене власништва итд. Самим тим, надлежне службе могу лако ући у траг уколико дође до појаве зоонозе или заразне животињске болести и сузбити ширење болести. Међутим, када је реч о кућним љубимцима то према постојећем законодавству није могуће. Закон прописује постојање регистрованих одгајивачница, које су прописно уписане као правна лица, одговарају за здравствено стање животиње, имају економску добит за коју плаћају накнаду држави као и сва друга правна лица и сносе одговорност за своје јединке. Међутим, не постоји никакв подстицај да се неко региструје као правно лице за дату делатност, с обзиром да је остављен простор за исто и за физчика лица. Како тренутна формулација власника и држаоца животиње прописује да имају право репродукције животиње, а одељак о кућним љубимцима налаже спречавање „нежељеног потомства“ остављен је простор за злоупотребу - који се итекако користи. Уколико би икада и дошло до терећења власника за репродукцију ван одгајивачнице, спорно је тумачење термина „нежељеног“ потомства и значајно је теже утврдити да ли је власник испунио своје обавезе када је реч о чиповању потомства, спречавању зооноза и самим тим угрожавања јавног здравља, као и да ли је остварио економску добит од наведених активности.

Како би постојао икакав подстицај да се правна лица региструју за своје делатности и обављају их у складу са Законом и на начин који је безбедан за јавно здравље, неопходно је онемогућити обављање такве делатности у „домаћој радиности“. За животиње које се користе у производне сврхе тај циљ је већим делом постигнут, док када је реч о животињама које немају производну сврху, већ само комерцијалну, тај циљ није могуће постићи унутар тренутних законодавних оквира.

Уврстити постојање напуштених животиња као категорију по постојећем законодавству је тешко, јер постоји контрадикторност одредби различитих чланова овог закона, као и Закона о ветеринарству. Закон предвиђа да власник животиње мора обезбедити смештај и бригу животињи коју више не жели, такође предвиђа да животиња мора бити прописно обележена и регистрована. Уколико је дошло до непоштовања одредби Закона, односно неко није обележио животињу па се власник животиње не може утврдити, она је одговорност јединице локалне самоуправе која са њом поступа према програму који је јединица локалне самоуправе дужна да донесе. Дакле, према постојећем закону животиња која се сматра напуштеном се обележава/чипује на јединицу локалне

самоуправе у складу са спровођењем програма. Пракса показује да је чиповање на јединицу локалне самоуправе беспотребно компликовање процедуре, где јединица локалне самоуправе мора да преузме животињу уколико се затекне на територији друге јединице локалне самоуправе. Чиповањем/обележавањем животиње на Републику Србију тај проблем се решава, а уколико је потребно утврдити порекло животиње, то је могуће урадити на основу ветеринарске станице која је животињу обележила. Такође, према постојећем закону, да ли власници испуњавају своје обавезе и прописно обележавају животиње, контролише надлежна државна институција - Републичка ветеринарска инспекција. Уврстити напуштене животиње као појаву, у законодавство, је пређутно легализовање непоштовања одредби Закона, као и немогућност надлежне институције да спроводи Закон и обавља свој посао. Постојање напуштене животиње се не може третирати као виша сила с обзиром да је за њихово постојање одговоран искључиво човек.

Јединица локалне самоуправе је по Закону дужна да донесе програм контроле и смањена популације напуштених паса и мачака али неопходно је исто променити у програм спровођења одговорног власништва над животињама. Прво, економски је апсолутно неоправдано и неодрживо доносити такав програм који се бави последицом и троши средства на последицу проблема. Друго, одредба се мора изменити да гласи на „животиње", а не само псе и мачке, с обзиром да рурална подручја имају проблем неодговорног власништва и занемаривања када је реч и о животињама попут коња, говеда и сл. Дакле, јединице локалне самоуправе своја средства морају усмерити ка узроку проблема, а не последици проблема (животињи). Репродукција паса и мачака је могла бити спречена спровођењем Закона, а економски оправданије је фоксуирати снаге ка спречавању да до нежељене репродукције уопште дође и да власници испоштују своје обавезе, него правити план и трошити средства како уклонити и збринути нежељено потомство кућних љубимаца, поготово узимајући у обзир да животиња може живети и више деценија и бити на терету државног буџета исто толико.

Јединице локалне самоуправе су по важећем закону дужне да уложе и изграде прихватилишта за животиње које су напуштене. Прихватилишта не утичу на спречавање репродукције, не утичу на поштовање Закона односно одредби о одговорном власништву и не утичу на фактичко смањење популације. Прихватилишта поред скупе иницијалне инвестиције, представљају огроман терет за буџет јединица локалне самоуправе континуирано, а за апсолутно неефикасно и једва видљиво ублажавање последица проблема неодговорног власништва. Закон предвиђа да јединице локалне самоуправе морају успоставити прихватилишта, а без образложења на који начин би то урадиле јединице локалне самоуправе које за исто немају средства. Закон је донет 2009. године и већина јединица локалне самоуправе није успела да испоштује ову одредбу управо из тог разлога. Уколико надлежна државна институција која располаже већим људством и већим буџетом није у могућности да спроводи Закон, па из тог разлога дође до појаве животиња које је потребно уклонити са јавних површина, на основу чега се очекује да јединице локалне самоуправе, који имају мање средстава и људства, могу уложити далеко већа средства да успоставе прихватилишта за значајан број животиња. Уместо дате одредбе којом се додатно оптерећују буџети јединица локалне самоуправе за активности које немају оправданост ни кроз резултате ни у економском смислу,

предлаже се да јединице локалне самоуправе донесу горе наведени програм и добију своја овлашћења за спровођење Закона кроз представника у комисији за добробит животиња, као и да успоставе ветеринарску делатност (амбуланте, станице и сл) како би директно утицали на спречавање даљег раста популације паса и мачака, спречавање зооноза, итд. Успостављање ветеринарске делатности захтева далеко мања средства од успостављања прихватилишта, такође ветеринарска делатност омогућава и одређени степен привређивања (поготово кроз одредбе које се тичу контроле спречавања репродукције кућних љубимаца) и самим тим умањује терет на буџет јединица локалне самоуправе.

Комисија за добробит животиња је неопходна с обзиром да Закон о добробити животиња представља регулативу о држању животиња, што укључује ветеринарску делатност за чију контролу је задужен државни ниво власти, али укључује и комуналне делатности зоохигијене и друге делатности повезане са држањем животиња, а која директно утичу на комунална и друга питања за која су задужене јединице локалне самоуправе. Такође, цивилни сектор који се бави питањима добробити и заштите животиња је јако изражен у Републици Србији и док Закон предвиђа дужности тог сектора, не предвиђа одређене надлежности. Спровођење Закона изостаје, што показују резултати са терена. Комисија за добробит животиња би обезбедила већу транспарентност и непристрасност у доношењу одлука, као и укључивање свих актера који су директно изложени последицама донетих одлука односно решења. Такође, спречила би евентуалне колизионе одлуке државних и локалних институција које се у пракси догађају, што за резултат обично има „шетање грађана“ између државних и локалних нивоа власти, а без резултата. Републички ветеринарски инспектори су представници државног нивоа власти, кроз надлежну комисију се омогућава да јединица локалне самоуправе има свог представника за потврђивање испуњености услова. Јединице локалне самоуправе директно сносе последице поступања или непоступања републичких ветеринарских инспектора на њиховој територији, а немају реч у датим одлукама и на овај начин им се даје реч. Јединица локалне самоуправе за свог представника у комисији може именовати комуналног инспектора, комуналног милиционера или изузетно надлежно лице из своје службе зоохигијене. С обзиром да Закон предвиђа да су удржења за заштиту животиња дужна да активно учествују у подизању ниова свести о заштити животиња, као и директним активностима попут лечења и збрињавања животиња, морају им се доделити и одређена права. Односно, исто као и у случају јединица локалне самоуправе, Закон не може предвидети само обавезе неке стране, без утврђивања и права која омогћавају датим странама да своје обавезе испуне. Присуством у надлежној комисији удружења имају право гласа у званичним каналима, када је реч о проблему за који Закон предвиђа њихову дужност ангажмана. Одлуку о фомирању надлежне комисије доноси јединица локалне самоуправе, она именује свог представника, констатује представника додељеног од надлежне ветеринарске инспекције и расписује конкурс за именовање трећег члана. Чланови комисије сачињавају записник и дају своје мишљење, а надлежно министарство доноси решење на основу достављених мишљења. Надлежно министарство може донети решење само на основу достављена сва три мишљења чланова комисије, од којих су минимално два мишљења позитивна. На тај начин се омогућава непристрасна и објективна оцена свих релевантних актера када је реч о

држању животиња, као и укљученост свих нивоа власти односно друштва. Већинску превагу у одлукама и спровођењу Закона и даље има само држава кроз надлежног државног и локалног вршиоца контроле али се оставља простор да се чује глас и укључи став и цивилног сектора који се активно бави датим питањем. Свакако и постојећим законским окврима је предвиђено да држава подстиче и подржава рад организација цивилног друштва које се баве питањима од општег, односно јавног интереса.
Национални одбор за добробит животиња је неопходно успоставити с обзиром да не постоји контролно тело за многобројне организације и удружења која се баве заштитом животиња. Да би се обезбедило подизање образовања и стручности, очување етике и законског деловања удружења неопходно је утврдити контролно тело које обезбеђује лиценциран и валидан рад удружења за заштиту животиња. Поготово у случају формирања комисије за добробит животиња, где удружења имају своје присуство, неопходно је утврдити тело које издаје, регулише и повлачи лиценце за рад таквих лица. Подизање нивоа зања и стручности удружења, као и контрола њиховог рада, такође је императив за очување јавног здравља, безбедности грађана, заштиту и добробити животиња. Такође, Национални одбор би био задужен за јединu званичан и одобрен портал за оглашавање животиња, у циљу регулације рада лица који послују са животињама, регулације рада удружења и организација за заштиту животиња, као и обезбеђивња контролисане дистрибуције над животињама ради заштите јавног здравља, безбедности грађана, здравља и добробити животиња.

3. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Предлога закона се, поред животиња које се користе у производне, обухватају и животиње које се користе искључиво ради потомства, за даљу препродају или било који други вид коришћења који подразумева економску добит за власника, а које нису само животиње које се користе у исхрани или у сличне сврхе.

Чланом 2. Предлога закона, у складу са категоризацијом датом у члану 1. Предлога закона, власници кућних љубимаца (категорија 4), било у приватном или државном власништву), немају право да врше репродукцију својих кућних љубимаца, у складу са предложеним даљим изменама. Такође, научноистраживачке установе и друге установе које немају регистроване одгајивачнице не могу вршити самостално узгој животиња, а спадају у власнике животиња.

Измена која се врши у тачки 14) члана 5. Закона полази од тога да не постоји потреба за набрајањем свих животиња чији опстанак зависи непосредно од човека. Дивље животиње у приородном станишту су дефинисане другим прописима, што се јасно и наводи у члану 2. став 7. Закона.

Измена која се врши у тачки 15) полази од тога да постоје животиње које се користе искључиво за даљу продају њих самих или њиховог потомства. У суштини, све животиње категорије 1) се могу држати и узгајати ради продаје, након чега остају у истој или прелазе у неку од других категорија.

Допуна која се врши новом тачкком 15а) има за циљ да се јасно и прецизно наведе да све врсте економске добити од животиње могу бити остварене искључиво кроз адеквтну регистрацију као власника животиње која се држи у комерцијалне или производне сврхе, односно власника животиње категорије 1). Формулација у Закону је оставила простор за погрешна тумачења и злоупотребе када је реч о репродукцији животиња изван регистрованих одгајивачница и/или остваривања еконоске добити од изнајмљивања, узгајања, продаје животиње или њеног потомства. Неопходно је додатно дефинисати такве животиње кроз комерицјалну употребу, с обзиром да није реч о животињама које имају производну сврху.

Измена која се врши у тачки 19) односи се на изгубљене животиње и полази од тога да су према поставци Закона животиње одговорност људи и да зависе искључиво од бриге и пажње људи. Самим тим, губитак животиње је акт власника или држаоца услед грешке, омашке или неадекватног држања и обезбеђивања животиње.

Измена која се врши у тачки 22). Према самом закону категорија напуштене животиње не може да постоји. Напуштена животиња је привремени статус животиње, који има свој рок трајања у зависности од појединачне ситуације. Животиња која је изван дома, а без надзора власника, је изгубљена животиња, која се нашла на улици услед пропуста власника. Власник по закону не сме свесно и намерно да напусти животињу, с обзиром да овај закон предвиђа да је власник дужан да обезбеди бригу и смештај за животињу о којој он више не може да брине (члан 55.). Уколико је дошло до непоштовања одредби Закона о начину обележавања животња, па власника животиње није могуће утврдити, власник животиње постаје Република Србија. Тако, животиња би по процедури и Предлогу закона три дана била у статусу изгубљене животиње, након чега би дошло до законског терећења власника или преласка животиње у власништво државе уколико власник није утврђен. Мешати статус напуштене животиње у категорију животиње довело је до постојеће ситуације где је лакше тврдити да је животиња напуштена него спроводити Закон у складу са свим његовим одредбама.

Измена која се врши у тачки 26). Прецизира се категорија кућних љубимаца – која подразумева држање животиње искључиво из личне жеље и потреба које не подразумевају економску добит.

Измена која се врши у тачки 34) предвиђа да се омамљивање може користити и ради враћања у природно станиште и/или безбедног пружања ветеринарске помоћи животињи коју није могуће на миран и безбедан начин ухватити – што мора да постоји као солуција с обзиром да постоје ситуације када је дивљу животињу потребно безбедно уклонити из насељеног места и вратити назад у своје станиште или када је реч о уплашеној, повређеној и узнемиреној животињи коју није могуће на безбедан начин ухватити ради пружања ветеринарске помоћи.

Измена која се врши у тачки 38). Дефиниција напуштене животиње погодује за злоупотребу одредаба Закона и за заобилажење одредаба обавезног обележавања. Свака домаћа животиња по природи ствари мора имати власника. Уколико је дошло да непоштовања одредби обавезног обележавања, а надлежне службе нису благовремено то утврдиле, па се животиња чији се власник не може утврдити затекла на јавној површини, животиња постаје власништво Републике Србије до даљег откупа/поклона животиње у складу са процедуром. Закон не би требало да предвиђа постојање напуштених животиња као засебне категорије, јер самим тим потврђује простор за пропуст у законодавној поцедури. Животиње чије се власништво не може утврдити постају власништво Република Србије у року од три дана. Трајни смештај животиње предвиђа да Република Србија сноси трошкове током целог живота животиње што

беспотребно оптерећује њен буџет, односно буџете локалних самоуправа. Такође, додатно се оставља простор да грађани који своју животињу нису обележили могу, без последица, ту животињу пребацити на терет држави. Да би се зауставило већ постојеће као и будуће преоптерећење смештајних капацитета, предвиђајући да животиње остају трајно, потребно је правилником за рад прихватилишта предвидети да животиње према својим карактеристикама остају одређени период у прихватилишту како би се утврдило даље поступање.
Измена која се врши у тачки 46) је редакцијске природе са сврхом прецизирања о којој животињи се ради.
Измена која се врши у тачки 47) је редакцијске природе јер према категоризацији коју одређује Предлог закона репродукција је дозвољена само за категорију 1) животиња.

Измена која се врши у тачки 47а). Као животиње за рад сматрају се животиње које обављају послове за које је неопходна обука, тренинг, као и одговарајући сертификат, што би значило да по усвајању Предлога закона треба утврдити правлинике за процедуре и сертификацију таквих животиња.

Чланом 3. врши се прецизирање забране напуштања и одбацивања животиње јер постојећа норма оставља простор за субјективно тумачење. Сматрамо да све животиње, којима се бави овај закон, зависе од човека.
У тачки 31) наглашава се забрана лова на изгубљене кућне љубимце, животиње у власништву Републике Србије и друге животиње које нису предвиђене Законом о ловству. Време и место лова, као и врсте животиња које су дозвољене за лов одређује Закон о ловству, све изван тог закона није дозвољено за лов.

Чланом 4. Предлога закона се одређује да јавно приказивање животиња може да се врши само на основу дозволе, коју издаје Министарство, а на основу позитивног мишљења надлежне комисије за добробит животиња – која се уводи овим предлогом закона.

Чланом 5. Предлога закона се одређује да правна и физичка лица, односно предузетник, могу користити животињу као носиоца или учесника радње филмова, реклама и других дела на филмској траци, видео траци и другим носачима слике и тона, само на основу решења о одобрењу коришћења животиње које доноси надлежна комисија за добробит животиња .

Чланом 6. Предлога закона тражи се позитивно мишљење надлежне комисије за добробит животоња која је задужена за утврђивање испуњености услова за обављање делатности и правних и физичких лица код обука животиња, с обзиром да надлежна комисија даје свеобухватно мишљење.

Чланом 7. Предлога закона одређује се да интервенције на животињама којима се нарушава физичка, психичка, односно генетичка целовитост животиња може да обавља само ветеринар, јер, практично, не постоји процедура која би се обављала на животињама од стране необученог лица.

Такође, с обзиром да свако увођење у анестезију представља ризик, јасније се дефинише када је оправдано да се интервнција обавља без анестезије, а како не би дошло до злоупотребе у тумачења ове законске одредбе.

Чланом 8. Предлога закона прецизира се да нема напуштених животиња, већ само животиња у власништву Републике Србије, које се враћају у станиште по утврђивању да су безбедне за околину.

Чланом 9. Предлога закона одређује се да се животиња у власништву Републике Србије може лишити живота искључиво на основу позитивног мишљења надлежног ветеринара и надлежне комисије за добробит животиња. На овај начин комисија има надлежност само када је реч о животињама које се налазе у непосредној бризи државе, дакле животиње у прихватилиштима, чиме се спречава злоупотреба клаузуле о еутаназији као неефикасан и штетан начин за покушај контроле и смањења популације појединих врста животиња.

Члан 10. Предлога закона је правно-редакцијске природе и њиме се у Закону у члану 16. став 1. тачка 2) после речи: „ветеринара“ додају се речи: „ветеринара и/или надлежне комисије за добробит животиња“.

Чланом 11. Предлога закона додаје се нова Глава Iа „КОМИСИЈА ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА И НАЦИОНАЛНИ ОДБОР ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА, са два одељка: Комисија за добробит животиња (нови чл. 17а до 17г) и Национални одбор за добробит животиња (нови чл. 17д до 17и). Предлогом закона уводи се Комисија за добробит животиња као неопходна. Наиме, Закон о добробити животиња даје регулативу о држању животиња, што укључује ветеринарску делатност за чију контролу је задужен државни ниво власти, али укључује и комуналне делатности зоохигијене и друге делатности повезане са држањем животиња, које директно утичу на комунална и друга питања за која су задужене јединице локалне самоуправе. Цивилни сектор који се бави питањима добробити и заштите животиња је изражен у Републици Србији и док Закон, са једне стране, предвиђа обавезе тог сектора, са друге не предвиђа његове надлежности. Закон, који је донет 2009. године, се у знатном делу не примењује, његово спровођење изостаје, што показују и резултати са терена. Комисија за добробит животиња би обезбедила већу транспарентност и непристрасност у доношењу одлука, као и укључивање свих актера који су директно изложени последицама донетих одлука односно решења. Такође, спречила би евентуалне колизионе одлуке државних и локалних институција које се у пракси догађају, што за реултат обично има тзв. „шетање грађана“ између државних и локалних нивоа власти, али без резултата.

Републички ветеринарски инспектори су представници државног нивоа власти, а кроз комисију се омогућава да јединица локалне самоуправе има свог представника који би верификовао испуњеност услова. Јединице локалне самоуправе директно сносе последице поступања или непоступања републичких ветеринарских инспектора на својој територији али немају реч у датим одлукама. Кроз предвиђено законско решење њима се даје реч. Јединица локалне самоуправе, за свог представника у надлежној комисији, може именовати комуналног инспектора, комуналног милиционера или изузетно надлежно лице из своје службе зоохигијене. С обзиром да Закон предвиђа да

су удржења за заштиту животиња дужна да активно учествују у подизању ниова свести о заштити животиња, као и директним активностима - попут лечења и збрињавања животиња, морају им се доделити и одређена права. Односно, исто као и у случају јединица локалне самоуправе, Закон не може предвидети само обавезе неке стране, без утврђивања и права која омогућавају датим странама да своје обавезе испуне. Присуством у комисији удружења имају право гласа кроз званичне канале, када је реч о проблему за који Закон предвђа њихову дужност ангажмана. Одлуку о фомирању комисије доноси јединица локалне самоуправе - она именује свог представника, констатује представника додељеног од надлежне ветеринарске инспекције и расписује конкурс за именовање трећег члана. У своме раду чланови комисије сачињавају записник и дају своје мишљење, а надлежно министарство доноси решење на основу достављених мишљења. Надлежно министарство може донети решење само на основу достављена сва три мишљења чланова комисије, од којих су минимално два мишљења позитивна. На тај начин се омогућава непристрасна и објективна оцена свих релевантних актера када је реч о држању животиња, као и укљученост свих нивоа власти, односно друштва. Већинску превагу у одлукама и спровођењу Закона и даље има само држава кроз надлежног државног и локалног вршиоца контроле, али се оставља простор да се чује глас и укључи став и цивилног сектора који се активно бави датим питањем. Свакако, и постојећим законодавним оквирима је предвиђено да држава подстиче и подржава рад организација цивилног друштва које се баве питањима од општег, односно јавног интереса.

Национални одбор за добробит животиња је неопходно успоставити с обзиром да не постоји контролно тело за многобројне организације и удружења која се баве заштитом животиња. Да би се обезбедило подизање образовања и стручности, очување етике и законског деловања удружења неопходно је утврдити контролно тело које обезбеђује лиценциран и валидан рад удружења за заштиту животиња. Поготово у случају формирања комисије за добробит животиња, где удружења имају своје присуство, неопходно је утврдити тело које издаје, регулише и повлачи лицене за рад таквих лица. Подизање нивоа зања и стручности удружења, као и контрола њиховог рада, је такође императив за очување јавног здравља, безбедности грађана, заштиту и добробит животиња. Такође, Национални одбор би био задужен за једини званичан и одобрен портал за оглашавање животиња, у циљу регулације рада лица који послују са животињама, регулације рада удружења и организација за заштиту животиња, као и обезбеђивња контролисане дистрибуције над животињама ради заштите јавног здравља, безбедности грађана, здравља и добробити животиња.

Чланом 12. Предлога закона, у глави III мења се назив одељка 1. тако да гласи: „Држање, узгајање и промет животиња у производне и комерцијалне сврхе“, чиме се назив уподобљава изменама и допунама садржаним у тој глави.

Чланом 13. Предлога закона одређује се да Регистар објеката у којима се животиње могу држати, узгајати и стављати у промет у производне и комерцијалне сврхе мора бити јаван, ажуриран и доступан на сајту Министарства, са јасно назначеним датумом последњих измена у Регистру. Такође, одређује се обавеза правних и физичких лица, односно предузетника, који се баве држањем, узгајањем и прометом животиња у производне и комерцијалне сврхе да животиње обележе.

Чланом 14. Предлога закона се установљава обавеза власника односно држаоца животиње да, између осталог, обезбеди и одговарајућу ветеринарску негу од стране доктора ветеринарске медицине.

Чланом 15. Предлога закона, како би се ојачала транпарентност и јавност у раду, прописује се да Регистар превозника животиња мора бити јаван, ажуриран и доступан на сајту Министарства, са јасно назначеним датумом последњих измена.

Чланом 16. Предлога закона прописано је да лица, које се уписују се у Регистар превозника животиња, поред испуњавања услова у погледу превозних средстава за превоз животиња и обучености за добробит животиња приликом њиховог превоза, морају имати и позитивно мишљење надлежне комисије за добробит животиња. Полази се од тога да је нопходно мишљење лица из комуналне делатности које може уочити евенутално нарушавање комуналног реда и чистоће услед неадекватног транспорта, као и представника удружења за заштиту животиња у случају нехуманог транспорта са аспекта добробити животиње

Чланом 17. Предлога закона установљава се обавеза органа унутрашњих послова или царинских органа да задрже пошиљку животиња, превозника и превозно средство ако се превоз животиње врши супротно одредбама Закона и да о томе обавесте надлежну комисију.

Чланом 18. Предлога закона одређује да се упис лица у Регистар за огледе на животињама, ако нису испињени услови у погледу објеката, опреме и обучености о добробити огледних животиња, може извршити тек по добијеном позитивном мишљењу надлежне комисије за добробит животиња. Такође, и за Регистар за огледе на животињама важи да мора бити јаван, ажуриран и доступан на сајту Министарства, са јасно назначеним датумом последњих измена.

Чланом 19. Предлога закона прописује се забрана вршења огледа на животињама у случају да је животиња у власништву Републике Србије, односно животиња из прихватилишта.

Чланом 20. Предлога закона уводи се обавеза Министарству да редовно ажурира и објављују на своме сајту, са јасно назначеним датумом ажурирања, податке о држању, репродукцији, промету, односно спровођењу огледа на животињама, са подацима о броју, врсти животиња, сврси спровођења огледа и класификацији тежине, односно инвазивности огледа.

Члан 21. Предлога закона садржи три измењена члана Закона (чл. 53, 54. и 55.) и уноси одређене промене у део који се односи на кућне љубимце. Наиме, према предложеним изменама Закона кућни љубимци се одређују као животиње које се држе ради разоноде и из личне жеље и за чије држање власник, односно држалац, не остварује посредну или непосредну добит било које врсте. Кућни љубимци се не могу држати или користити у

сврхе које су предвиђене за животиње категорије 1), 2), 3) и 5). Иако је категорија кућних љубимаца до сада била резервисана за псе и мачке, горе наведеном формулацијом, као и измењеном категоризацијом, то више не мора бити случај. Значајно је само да кућне љубимце представљају животиње које се држе ради личне разоноде и без добити или било какве друге сврхе. Да не буде забуне, кућни љубимци су све животиње које се држе ради разоноде, независно од врсте, а предложена категоризација животиња омогућава да се категорија не бави врстом животиње, већ просто - чему та животиња служи власнику.
Према предложеним изменама органи јединица локалних самоуправа су дужни да израде и реализују програм спровођења одговорног власништва над животињама, а према специфичностима средине. Тај програм треба назвати и конципирати у правцу позитивног спровођења прописа односно у правцу превенције проблема како до последице не би дошло, на првом месту, а потом се бавити последицом (напуштеном животињом) уколико до тога дође. Фокус служби на сузбијање већ насталог проблема, а без бављења искорењавањем његовог узрока, доводи само до бесмисленог трошења средстава грађана.

Према предложеном решењу, уколико кућни љубимац служи само ради разоноде његова репродукција у неконтролисаним условима се мора забранити. У супротном долази до злоупотребе Закона где није могуће испратити да су се сви услови испоштовали када је реч о здравственом стању једники, и/или евентуалних производа који од њих могу потећи, као и немогућност контроле и спречавања ширења епидемија животињских болести. Највећи ризик је угрожавање јавног здравља кроз ширење зооноза, чији се број сваке године повећава. Такође, контрола популације није могућа уколико се омогући репродукција кућног љубимца сваком физичком лицу. А уз то, регистровање делатности репродукције било које јединке постаје узалудно и беспотребно, уколико се исто може обављати у кућној радиности. Наведено такође оставља простор да јединца локалне самоуправе донесе одлуку да наплаћује накнаду, односно таксу, за свако прилагање доказа, тако да ће се власници радије одлучити за једнократно решње, уместо периодичног.

Србија још увек не располаже ветеринарским услугама које би могле да омогуће хемијску стерилизацију већих животиња, самим тим власник је дужан да онемогући да до гравидитета дође. Због дужности достављања потврде, неопходно је да ветеринар обавља редовне контроле гравидитета код женки (да га нема), а у интервалима краћим од дужине трајња гравидитета те врсте. Доказ да нема гравидитета подразумева писану изјаву надлежног ветеринара о извршеној услузи и потврду о плаћању за извршену услугу, које се уносе у Централни регистар, односно одговарајућу државну базу.На овај начин ветеринар под пуном кривичном и материјалном одговорношћу тврди да је извршио стерилизацију/кастрацију или применио контрацпецију. Тиме се обезбеђује да се наведено спроводи искључиво од стране обучених лица, које ризикују суспензију лиценце у случају лажно дате изјаве. Прилагање доказа се поједностављује уношењем датих вредности у софтвер Централног регистра где у картону постоји уређена изјава, односно поље, које ветеринар штиклира чиме потврђује изјаву и уноси идентификацију фискалног рачуна. За све картоне где изјава није попуњена систем аутоматски шаље документацију за покретање поступка.

На овај начин се одговорност пребацује на власника и олакшава се контрола испуњености услова, с обзиром да се софтверским решењем може подесити аутоматско покретање поступка за сва лица за чије љубимце не постоје наведени докази. Такође, случајеви неконтролисане репродукције се морају третирати и као угрожавање јавног здравља с обзиром да то и јесу узимајући у обзир велики број зооноза или потенцијалне

појаве непроверених сировина и меса од животиња, које је неко ко жели да заобиђе Закон, регистровао као кућног љубимца. Ветеринари утврђују полну зрелост животиње на основу старости и карактеристика врсте, али се може осмислити и софтверско решење које само одређује датум на основу унете врсте и старости животиње.

Уколико власник кућног љубимца не достави неопходне доказе у року од 30 дана од дана обележавања кућног љубимца, за полно зреле јединке, односно у року од 30 дана од датума постизања полне зрелости, којег је одредио ветеринар у складу са карактеристикама врсте, против власника се покреће поступак о угрожавању јавног здравља, као и поступак због кршења овог и других повезаних закона. На овај начин се одговорност пребацује на власника и олакшава се контрола испуњености услова, с обзиром да се софтверским решењем може подесити аутоматско покретање поступка за сва лица за чије љубимце не постоје наведени докази.

Чланом 22. и 23. Предлога закона, између осталог, одређује се да Регистар лица са дозволом за држање и репродукцију дивљих и егзотичних животиња и Регистар објеката продавница животиња и одгајивачница морају бити јавни, ажурирани чим настане промена у подацима тих регистара, као и доступни на сајту Министарства са јасно назначеним датумом последњих измена у регистрима.

Чланом 24. Предлога закона мења се у Глави III назив одељка 13. Тако да гласи „Пансиони за кућне љубимце и прихватилишта за животиње у власништву Републике Србије“, чиме се наслов уподобљава са предложеним изменама.

Чланом 25. Предлога закона прописује се да се пансиони за кућне љубимце и прихватилишта за напуштене животиње уписују у Регистар објеката који води Министарство на основу позитивног мишљења надлежне комисије за добробит животиња. Такође, одређује се да Регистар лица која раде са животињама у пансиону, односно прихватилишту, мора бити јаван, редовно ажуриран и објављен на сајту Министарства, са јасно назначеним датумом последњих измена.

Чланом 26. Предлога закона одређује се да је власник пансиона, односно прихватилишта, дужан да пре уписа у Регистар објеката Министарству, између осталог, достави доказ да је обезбедио позитивно мишљење надлежне комисије за добробит животиња.

Чланом 27. Предлога закона прописује се да је власник пансиона, односно прихватилишта, дужан да обезбеди неометан приступ пансиону, односно прихватилишту, члановима надлежне комисије на захтев било ког од чланова те комисије. Комисија је надлежна за редовну, објективну и непристрасну контролу прихватилишта, по пријави или током редовне контроле.

Чланом 28. Предлога закона одређује се да ако власник, односно држалац кућног љубимца, не преузме кућног љубимца из пансиона у року од 15 дана од дана истека уговореног рока, односно ако не продужи уговор о коришћењу пансиона, власник пансиона је дужан да случај о напуштању животиње пријави министарству надлежном за унутрашње послове, надлежној ветеринарској инспекцији и надлежној комисији, како би власник био санкционисан у складу са овим законом.

Власник, односно држалац кућног љубимца, који не преузме кућног љубимца из пансиона у року од 15 дана од дана истека уговореног рока, односно не продужи уговор о коришћењу пансиона, сноси финансијске и све друге трошкове збрињавања кућног љубимца, од момента истека уговора до поновног удомљења или преузимања животиње. Ради се о томе да је власник и даље одговоран за свог кућног љубимца, те да власник пансиона или Република Србија могу да потражује трошкове од власника кућног љубимца - који су настали његовим збрињавањем.
Суштина предложене измене је у томе да се не оставља простор да неко легално напусти животињу и препусти је на терет пансиона или прихватилишта. Уколико власник не преузме животињу из пансиона у датом року, а у складу са уговором, сматра се да је животињу напустио. Самим тим, покреће се поступак код надлежних органа (МУП и ветеринарска инспекција).

Чланом 29. Предлога закона одређује се да је власник прихватилишта дужан да прима пријаве о напуштеним животињама и да обезбеди збрињавање сваке напуштене животиње, у складу са овим законом и расположивим смештајним капацитетима прихватилишта, а у циљу да се спречи намерно пребукирање прихватилишта које потом нарушава добробит животиња.
Такође, уводи се обавеза прихватилишта да обавести власника, односно држаоца животиња, у законском року, о проналаску животиње и начину на који власник може да преузме животињу. Полази се од тога да је власник животиње одговоран за животињу као и да је његова обавеза да обавести надлежне службе у случају губитка животиње. Са друге стране и прихватилиште је дужно да лице обавести уколико пронађе изгубљену животињу.
Животиња која је смештена у прихватилиште може да се поклони ако је власник, односно држалац, не преузме у року од 15 дана. Трошкове збрињавања животиње до њеног поклањања, односно проналажења новог власника, сноси власник, односно држалац који животињу није преузео у датом року. Дакле, као и у случају са панисоном, власник мора да сноси трошкове за животињу док се за њу не пронађе нови власник. Тренутно стање ствари је такво да власник може легално напустити животињу, а трошкове сноси Република Србија, односно прихватилиште.

Чланом 30. Предлога закона одређује се да је орган јединице локалне самоуправе који на својој територији има прихватилиште дужан да обезбеди прикупљање, превоз и збрињавање изгубљених животиња и животиња чије се власништво не може утврдити, те да је прихватилиште дужно да са животињама поступа у складу са утврђеним програмом.
Програм је неопходно креирати у правцу бављења узроком, а не последицом проблема, и треба, првенствено, да се бави спречавањем евентуалног напуштања животиње или спречавањем тога да се животиња затекне на улици. Такође, програм мора бити креиран у складу са карактеристикама средине. У циљу праћења напретка, орган јединице локалне самоуправе је дужан да подноси годишњи извештај надлежном министарству о спровођењу програма, као и о раду комисије за добробит животиња.
Одређени број јединица локалне самоуправе имају прихватилишта, углавном су то прихватилишта за псе и мачке али се у пракси јавља потреба и за прихватилиштима за коње, краве итд. У складу са тим јединица локалне самоуправе доноси програм према коме, у складу са Законом, даље одређује како се поступа са животињама.
Предложеним решењем налаже се јединицама локалне самоуправе да определе средства како би се изгубљеним животињама и животињама у власништву Републике Србије, које су болесне или повређене, омогућила одговарајућа ветеринарска помоћ, обележавање и

спречавање репродукције, а за неизлечиво болесне или повређене животиње лишавање живота, у складу са овим законом. Такође, орган јединице локалне самоуправе дужан је да самостално организује обављање ветеринарске делатности оснивањем одговарајућег правног лица или у оквиру постојеће делатности зоохигијене, у свом власништву, Међутим, слично као и за прихватилишта, јединице локалне самоуправе не успевају да спроведу ове законске одредбе и да континуирано обезбеде ветеринарску помоћ за напуштене животиње, с обзиром да, првенствено, немају организовану ветеринарску делатност, а затим ни опредељене буџете за пружање помоћи животињама. Да би јединице локалне самоуправе уопште определиле неке ограничене буџете за пружање ветеринарских услуга, морају да организују самостално обављање ветеринарске делатности. Организовање самосталног обављања ветеринарске делатности има своју оправданост у директном утицају на стопирање даље репродукције животиња на терет буџета Републике Србије али и у чињеници да је за организовање обављања ветеринарске делатности потребно далеко мање средстава него, рецимо, за прихватилиште, а такође представља и услугу која доноси добит за јединицу локалне самоуправе, а не само трошак и уједно утиче на подстицање развоја ветеринарске делатности. Наравно за ветеринарске услуге изгубљене животиње, јединица локалне самоуправе потражује своја утрошена средства од власника.

Чланом 31. Предлога закона (измењени члан 67. Закона) одређују се које се животиње привремено смештају у прихватилиште које обезбеђује орган јединице локалне самоуправе. Привремено - у складу са препоруком да прихватилишта не врше трајно смештање како не би дошло до пребукирања прихватилишта, великих трошкова и преоптерећења буџета, а и у циљу промовисања удомљавања, као и у циљу заштите добробити животиња.

Животиња чије се власништво не може утврдити је животиња која није обележена, након три дана од преузимања/хватања она се обележава и тиме постаје власништво Републике Србије. Рок од три дана је дат јер законски рок власнику да пријави изгубљену животињу износи три дана.

Чланом се одређује и да се, уз одговарајућу финансијску надокнаду, у прихватилишта смештају животиње о којима власници не могу више да се брину, уз одговарајућу новчану накнаду, што је у складу са раније изнетим решењем да власници морају обезбедити негу и смештај и животињама о којима више не могу да брину.

Ако се животињи у року од најмање 15 дана од дана смештања у прихватилиште не пронађе дом, са животињом се поступа у складу са програмом. Предлогом закона је рок скраћен, имајући у виду да је 15 дана довољно за карантин животиње, као и да се обави неопходно обележавање и стерилизација, а такође тиме се помаже у ослобађању капацитета у прихватилишту.

Лице које пронађе напуштену животињу (измењени члан 68. Закона) дужно је да о томе без одлагања обавести најближе регистровано прихватилиште или ветеринарску инспекцију, ради збрињавања животиње. С обзиром да немају све локалне самоуправе прихватилишта, након пријаве, инспекцијска служба и надлежна комисија излазе на терен да утврде власништво.

Ако власник, односно држалац не пријави губитак животиње (измењени члан 69. Закона) сматра се да је она напуштена и без одлагања се примењују санкције за напуштање животиње.

Трошкове збрињавања изгубљених, животиња (измењени члан 70. Закона) сноси власник, односно држалац животиње, а ако је непознат, односно власника није могуће утврдити па животиња постаје власништво Републике Србије, трошкове збрињавања животиње сноси власник односно Република Србија.

Чланом 32. Предлога закона одређено је да је власник зоолошког врта, односно мини зоолошког врта, прихватилишта, односно одгајалишта за дивље животиње, дужан да, између осталих неопходних услова за рад, обезбеди и позитивно мишљење надлежне комисије за добробит животиња.

Чланом 33. Предлога закона прописује да су удружења за заштиту животиња дужна да се региструју и у бази Националног одбора за добробит животиња, ради утврђивања испуњености услова за добијање лиценце за рад.
Удружења за заштиту животиња се тренутно региструју као и сва друга удружења и за иста не постоји кровно контролно тело. Уколико удружења овим предлогом закона добијају и своја права, односно реч у деловању заштите и добробити животиња, морају поседовати и одређене квалификације за обављање тих задатака и мора се обезбедити тело које утврђује испуњеност тих квалификација. Слично као и у случају неуких странки, односно власника који су физичка лица, због недостатка познавања потреба животиње, законодавства или неопходне ветеринарске неге, може доћи до ширења зооноза или епидемија заразних болести животиња, поготово што удружења такође могу бити власници прихватилишта за животиње. Ради безбедности људи и јавности, а и животиња, неопходно је верификовати да сви који директно раде са животињама морају имати потребна знања за исто.

Чланом 34. Предлога закона регулисано је да инспекцијски надзор над спровођењем овог закона и прописа донетих на основу њега врши Министарство преко ветеринарских инспектора и надлежне комисије за добробит животиња. С обзиром да је досадашње спровођење Закона било поверено само ветеринарским инспекторима, а да је утврђена немогућност испуњења обавеза из Закона, изменама и допунама се предлаже формирање комисије од три (или по потреби пет) чланова, чиме ће се обезбедити транспарентност, објективност и непристрасност у раду. Ветеринарски инспектор је надлежан за контролу испуњености услова Закона о ветерини, комунални инспектор Закона о комуналним делатностима и локалних аката, а представник удружења Заакона о добробити животиња. У формулацији је садржан и само ветеринарски инспектор јер постоје случајеви у овом закону када контролу врши само он - примера ради гранични ветеринарски инспектор.

Чланом 35. Предлога закона одређено је да у обављању послова инспекцијског надзора ветеринарски инспектор и чланови надлежне комисије морају имати службену легитимацију којом доказује својство инспекцијског надзора.

Чланови 36. до 41. Предлога закона су редакцијске природе, како би се кроз све потребне одредбе спровео концепт комисије за добробит животиња кроз додавање речи: „надлежна комисија“ у одговарајућем падежу након речи: „ветеринарски инспектор“ у различитим падежима, односно речи: „ветеринарска инспекција“ у једном случају.

Чл. 42. до 45. Предлога закона регулисане су казнене. Повишен је минимум и максимум казни за прекршај правног лица, а уведена су и две нове прекршајне радње које се односе на: репродуковање кућних љубимаца и на оглашавање животиње и услуга за животиње, ван овлашћених државних портала.
Новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у органу јединице локалне самоуправе ако тај орган не образује надлежну комисију, не

изради или не спроводи програм спровођења одговорног власништва над животињом, као и ако не обезбеди обављање ветеринарске делатности, а све у складу са Законом

Чланом 46. Предлога закона прописано је да ће правна и физичка лица, односно предузетници, који се баве држањем, узгојем, репродукцијом, обуком, прометом, превозом, спровођењем огледа на животињама, клањем, смештајем и збрињавањем животиња ускладити своје пословање са одредбама овог закона у року од годину дана од дана његовог ступања на снагу. За органе јединица локалне самоуправе, рок за усклађивање такође износи годину дана од дана ступања на снагу овог закона. Прописи који се буду доносили, на основу овлашћења из овог закона, донеће се у року од две године од дана ступања на снагу.

Чланом 47. Предлога закона одређено је његово ступање на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије.

4. . ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТАВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона потребно је обезбедити додатна финансијска средства у буџету Републике Србије, за одређене потребе рада Националног одбора за добробит животиња, чији се износ процењује на 5.000.000 динара на годишњем нивоу.

5. ПРЕГЛЕДА ОДРЕДАБА ЗАКОНА О ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ

Члан 2.

~~Добробит животиња, која се уређује овим законом, односи се на животиње које могу да осете бол, патњу, страх и стрес, и то нарочито на:~~

~~1) животиње које се користе у производне сврхе;~~

~~2) животиње које се користе у научноистраживачке, биомедицинске и образовне сврхе;~~

~~3) животиње које се користе за изложбе, такмичења, приредбе и друге облике јавног приказивања;~~

~~4) животиње за рад и службене животиње;~~

~~5) кућне љубимце;~~

~~6) напуштене и изгубљене животиње;~~

~~7) дивље животиње у заточеништву.~~

~~Изузетно од става 1. овог члана, добробит животиња, која се уређује овим законом, не односи се на дивље животиње у природним стаништима чија се заштита, лов, коришћење и располагање уређују посебним прописима.~~

ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА, КОЈА СЕ УРЕЂУЈЕ ОВИМ ЗАКОНОМ, ОДНОСИ СЕ НА СВЕ ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ МОГУ ДА ОСЕТЕ БОЛ, ПАТЊУ, СТРАХ И СТРЕС, А ДЕЛИ СЕ У СЛЕДЕЋЕ КАТЕГОРИЈЕ;

1) КАТЕГОРИЈА 1 - ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ СЕ КОРИСТЕ У ПРОИЗВОДНЕ И/ИЛИ У КОМЕРЦИЈАЛНЕ СВРХЕ;

2) КАТЕГОРИЈА 2 - ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ СЕ КОРИСТЕ У НАУЧНОИСТРАЖИВАЧКЕ, БИОМЕДИЦИНСКЕ И ОБРАЗОВНЕ СВРХЕ;

3) КАТЕГОРИЈА 3 - ЖИВОТИЊЕ ЗА РАД И СЛУЖБЕНЕ ЖИВОТИЊЕ;

4) КАТЕГОРИЈА 4 - КУЋНИ ЉУБИМЦИ;

5) КАТЕГОРИЈА 5 - ДИВЉЕ ЖИВОТИЊЕ У ЗАТОЧЕНИШТВУ.

ИЗУЗЕТНО ОД СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА, КОЈА СЕ УРЕЂУЈЕ ОВИМ ЗАКОНОМ, НЕ ОДНОСИ СЕ НА ДИВЉЕ ЖИВОТИЊЕ У ПРИРОДНИМ СТАНИШТИМА, ЧИЈА СЕ ЗАШТИТА, ЛОВ, КОРИШЋЕЊЕ И РАСПОЛАГАЊЕ УРЕЂУЈЕ ПОСЕБНИМ ПРОПИСИМА.

Члан 5.

Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) аналгезија јесте поступак којим се смањује или искључује осећај бола код животиња, а спроводи се давањем аналгетика;

2) анестезија јесте поступак којим се искључује осећај бола код животиња, а спроводи се давањем локалних или општих анестетика;

3) власник животиње јесте правно или физичко лице, односно предузетник, које има право чувања, држања, узгоја, репродукције (ПОД УСЛОВИМА И УКОЛИКО ЈЕ ТО ДОЗВОЉЕНО ОВИМ ЗАКОНОМ), превоза, коришћења и продаје животиње и које је одговорно за живот, заштиту здравља и добробити животиња;

4) добробит животиња јесте обезбеђивање услова у којима животиња може да остварује своје физиолошке и друге потребе својствене врсти, као што су исхрана и напајање, простор за смештај, физичка, психичка и термичка удобност, сигурност, испољавање основних облика понашања, социјални контакт са животињама исте врсте, одсуство непријатних искустава као што су бол, патња, страх, стрес, болести и повреде;

5) добра ветеринарска пракса јесу принципи професионалног понашања и спровођења система управљања квалитетом рада субјеката који обављају ветеринарску делатност, у складу са правилима ветеринарске етике;

6) допинг јесте давање животињи страних супстанци или већих количина супстанци које организам животиње нормално садржи са циљем да се на вештачки начин стимулишу радне и спортске способности животиње;

7) допингована животиња јесте свака животиња код које се у ткивним течностима утврди присуство недозвољених супстанци или њихових метаболита, односно недозвољених количина супстанци које организам животиње нормално садржи;

8) дивља животиња јесте она животиња чија врста, односно раса није настала под утицајем човека као последица укрштања, односно селекције или узгојних активности;

9) домаћа животиња јесте животиња коју је човек одомаћио и чији опстанак зависи од непосредне бриге човека;

10) држалац животиње јесте правно или физичко лице, односно предузетник, које има право чувања, држања, узгоја, репродукције (ПОД УСЛОВИМА И УКОЛИКО ЈЕ ТО ДОЗВОЉЕНО ОВИМ ЗАКОНОМ), превоза и коришћења животиње, као и право продаје животиње на основу писменог одобрења власника и које је одговорно за живот, заштиту здравља и добробити животиња;

11) држање животиње јесте смештај, чување, нега и брига о животињама, осим репродукције;

12) егзотична животиња јесте дивља животиња која није аутохтона на територији Републике Србије;

13) животиња јесте сваки кичмењак који је у стању да осети бол, патњу, страх и стрес;

~~14) животиње чији опстанак зависи непосредно од човека јесу животиње које се држе и репродукују у производне сврхе, огледне животиње, кућни љубимци и дивље животиње које се држе у заточеништву;~~

~~15) животиње које се држе, односно репродукују у производне сврхе јесу животиње које се користе за производњу хране, производа и отпадака животињског порекла, као и за рад;~~

14) *ЖИВОТИЊЕ ЧИЈИ ОПСТАНАК ЗАВИСИ НЕПОСРЕДНО ОД ЧОВЕКА* ЈЕСУ ЖИВОТИЊЕ ИЗ ЧЛАНА 2. ОВОГ ЗАКОНА;

15) *ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ СЕ ДРЖЕ, ОДНОСНО РЕПРОДУКУЈУ У ПРОИЗВОДНЕ И/ИЛИ КОМЕРЦИЈАЛНЕ СВРХЕ* ЈЕСУ ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ СЕ КОРИСТЕ ЗА ДАЉУ ПРОДАЈУ, ПРОИЗВОДЊУ ХРАНЕ, ПРОИЗВОДА И ОТПАДАКА ЖИВОТИЊСКОГ ПОРЕКЛА, КАО И ЗА РАД.

15А) ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ СЕ ДРЖЕ, ОДНОСНО РЕПРОДУКУЈУ У КОМЕРЦИЈАЛНЕ СВРХЕ ЈЕСУ ЖИВОТИЊЕ ОД КОЈИХ СЕ ПОСРЕДНИМ И НЕПОСРЕДНИМ ПУТЕМ МОЖЕ ОСТВАРИТИ ЕКОНОМСКА КОРИСТ;

16) злоупотреба лекова јесте давање лека животињи од стране нестручног лица у било коју сврху, као и давање лека животињи од стране стручног лица на нестручан и непрописан начин, супротно намени за коју је лек регистрован;

17) зоолошки врт јесте привредни субјект који држи и репродукује домаће и дивље животиње ради приказивања јавности и у сврху биолошког образовања човека, као и ради истраживања у циљу очувања угрожених врста;

18) злостављање животиње јесте свако поступање или непоступање са животињама којим се намерно или из нехата изазива бол, патња, страх, стрес, повреда, нарушава генетска целовитост животиње и изазива смрт, и то:

– физичко злостављање животиње којим се нарушава физичка целовитост оштећењем ткива и органа, као што је: батинање, шутирање, бичевање, сексуално насиље, присиљавање на рад или обуку који превазилазе издржљивост животиње, неодговарајући начини хватања и обуздавања, спровођење интервенција на животињама супротно одредбама овог закона и свесно репродуковање јединки које пате од наследних болести, ако се оно не врши у огледне сврхе у складу са законом;

– психичко злостављање животиње којим се нарушава њена психичка целовитост и које може изазвати или изазива поремећаје у понашању, и то: онемогућавање животињи да задовољи своје основне потребе у понашању, да искористи простор за одмор и заклон, разјаривање животиње применом физичке силе, другим животињама или надражајима

који јој нису својствени, наношење страха, патње и проузроковање осећаја досаде и несигурности, као и спречавање животиње да успостави социјалну везу са животињама исте врсте;

~~19) изгубљена животиња јесте животиња која је напустила власника, односно држаоца, без његове воље и коју он тражи;~~

19) *ИЗГУБЉЕНА ЖИВОТИЊА* ЈЕСТЕ ЖИВОТИЊА КОЈУ ЈЕ ИЗГУБИО ВЛАСНИК, ОДНОСНО ДРЖАЛАЦ, БЕЗ ЊЕГОВЕ ВОЉЕ И КОЈУ ОН ТРАЖИ;

20) интервенција на животињи јесте сваки захват којим се спречавају или лече болести и повреде, односно мења физичка, психичка или генетска целовитост животиње;

21) лишавање животиње живота јесте поступак којим се животињи одузима живот на начин који изазива тренутну смрт;

~~22) напуштена животиња јесте животиња која нема дом или која се налази изван њега и лишена је бриге и неге власника, односно држаоца и коју је он свесно напустио;~~

22) *НАПУШТЕНА ЖИВОТИЊА* ЈЕСТЕ ЖИВОТИЊА КОЈА НЕМА ДОМ УСЛЕД СМРТИ ВЛАСНИКА КОЈИ НЕМА НАСЛЕДНИКА;

23) клање животиње јесте поступак лишавања животиње живота које укључује обуздавање, омамљивање и искрварење животиње;

24) коришћење животиње јесте употреба животиње на начин прописан овим законом;

25) контролна станица јесте објекат у коме се врши истовар животиња, њихово храњење и напајање, у коме се животиње одмарају најмање 12 сати, односно у коме се врши утовар животиња;

~~26) кућни љубимац јесте свака животиња која се држи ради дружења;~~

26) *КУЋНИ ЉУБИМАЦ* ЈЕСТЕ СВАКА ЖИВОТИЊА КОЈА СЕ ДРЖИ РАДИ ДРУЖЕЊА И РАЗОНОДЕ, А БЕЗ ЕКОНОМСКЕ ДОБИТИ ОД ДРЖАЊА КУЋНОГ ЉУБИМЦА;

27) лице одговорно за превоз животиње јесте правно лице или физичко лице, односно предузетник, које је одговорно за организацију и обављање комплетног превоза;

28) место за одмор јесте било које место заустављања током превоза, а које није у одредишном месту, укључујући и место у коме животиње мењају превозно средство са или без истовара;

29) објекат за хигијену и улепшавање животиња јесте објекат у коме се обављају послови хигијене и улепшавања коже, длаке и ноктију животиња;

30) огледна животиња јесте сваки живи кичмењак и бескичмењак, као и њихови развојни облици који су намењени за спровођење огледа;

31) оглед на животињама јесте коришћење животиња у огледне или друге научне сврхе које може проузроковати повреде, бол, патњу, страх и стрес животињи, нарушити здравствено стање и изазвати трајно или привремено нарушавање физичке, психичке, односно генетичке целовитости животиња, као и смрт животиње;

32) одгајалиште за дивље животиње јесте подручје или простор са објектима за смештај јединки дивљих животиња, у коме се налази најмање пет парова репродуктивних јединки једне или више врста које се држе у репродуктивне сврхе или се користе за пуштање потомства у природу;

33) одгајивачница за животиње јесте објекат за репродукцију животиња у комерцијалне сврхе;

~~34) омамљивање јесте обавезни поступак који се спроводи пре клања или лишавања животиње живота којим се животиња доводи у бесвесно стање;~~

34) *ОМАМЉИВАЊЕ* ЈЕСТЕ ОБАВЕЗНИ ПОСТУПАК КОЈИ СЕ СПРОВОДИ ПРЕ КЛАЊА ИЛИ ЛИШАВАЊА ЖИВОТИЊЕ ЖИВОТА, А КОЈИМ СЕ ЖИВОТИЊА ДОВОДИ У БЕСВЕСНО СТАЊЕ. ОМАМЉИВАЊЕ СЕ ТАКОЂЕ МОЖЕ КОРИСТИТИ РАДИ ВРАЋАЊА У ПРИРОДНО СТАНИШТЕ И/ИЛИ БЕЗБЕДНОГ ПРУЖАЊА ВЕТЕРИНАРСКЕ ПОМОЋИ ЖИВОТИЊИ КОЈУ НИЈЕ МОГУЋЕ НА МИРАН И БЕЗБЕДАН НАЧИН УХВАТИТИ;

35) пажња доброг домаћина јесте обезбеђивање услова којима се задовољавају животне потребе животиње, као што су довољна количина квалитетне хране и воде, простор за кретање, исхрану и одмор, заклон, микроклиматски и хигијенски услови живота, присуство и контакт са животињама исте врсте и очување физичке, психичке и генетске целовитости животиње, као што је предузимање и спровођење превентивних, дијагностичких, хигијенских, терапеутских и других мера ради очувања здравственог стања животиње и спречавања настанка повреда, болести, стреса, бола, патње, страха и смрти животиње;

36) пансион за животиње јесте објекат у коме се животиња преузима од власника, односно држаоца и чува одређени временски период, уз новчану накнаду;

37) поремећај у понашању животиње јесте свако понашање које одступа од понашања већине припадника исте врсте у условима који погодују врсти и које штети самој животињи, другим животињама и човеку;

~~38) прихватилиште за животиње јесте објекат који служи за привремени или трајни смештај напуштених и изгубљених животиња и помоћ и бригу о напуштеним и изгубљеним животињама;~~

38) *ПРИХВАТИЛИШТЕ ЗА ЖИВОТИЊЕ* ЈЕСТЕ ОБЈЕКАТ КОЈИ СЛУЖИ ЗА ПРИВРЕМЕНИ СМЕШТАЈ ИЗГУБЉЕНИХ ЖИВОТИЊА И ЖИВОТИЊА У ВЛАСНИШТВУ РС, КАО И ПОМОЋ И БРИГУ О ИЗГУБЉЕНИМ ЖИВОТИЊАМА, ОДНОСНО ЖИВОТИЊАМА У ВЛАСНИШТВУ РС;

39) прихватилиште за дивље животиње јесте подручје или простор са објектима уређеним за привремено или трајно збрињавање јединки дивљих животиња које нису способне да се самостално брину о себи;

40) превоз животиње јесте сваки утовар, претовар, превоз и истовар животиње у јавном превозу, превозу за сопствене потребе и превозу за личне потребе;

41) превозна средства јесу средства друмског, железничког, ваздушног и водног саобраћаја, која се користе за превоз животиња;

42) превозник јесте правно или физичко лице, односно предузетник, који обавља превоз живих животиња за свој рачун или за рачун другог лица;

43) пратилац животиње јесте физичко лице које припрема животињу за превоз и које је одговорно за живот, заштиту здравља и добробити животиње током превоза;

44) продавнице животиња јесу објекти за продају кућних љубимаца, као и хране и опреме за кућне љубимце;

~~45) радна животиња јесте животиња која се користи као помоћ човеку у чувању лица или имовине, одбрани, спасавању, трагању, пољопривредним радовима, у терапеутске сврхе, као подршка особама са инвалидитетом и друге сличне сврхе;~~

45) *ЖИВОТИЊА ЗА РАД* ЈЕСТЕ ЖИВОТИЊА КОЈА СЕ КОРИСТИ КАО ПОМОЋ ЧОВЕКУ У ЧУВАЊУ ЛИЦА ИЛИ ИМОВИНЕ, ОДБРАНИ, СПАСАВАЊУ, ТРАГАЊУ, У ТЕРАПЕУТСКЕ СВРХЕ, КАО ПОДРШКА ОСОБАМА СА ИНВАЛИДИТЕТОМ И ДРУГЕ СЛИЧНЕ СВРХЕ, А МОГУ ИХ КОРИСТИТИ НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ, ТРЕЋА ЛИЦА КОЈИМА СУ ТА ОВЛАШЋЕЊА ПОВЕРЕНА ИЛИ ФИЗИЧКА ЛИЦА ПО ОДЛУЦИ ЗДРАВСТВЕНЕ ИЛИ ДРУГЕ НАДЛЕЖНЕ ИНСТИТУЦИЈЕ;

46) религиозно клање јесте клање које се обавља у објектима за клање животиња (кланицама) у складу са религиозним ритуалима верске заједнице регистроване у Републици Србији, уз претходну сагласност верске заједнице;

~~47) репродукција животиње јесте држање, брига и нега животиње ради добијања потомства;~~

~~48) службена животиња јесте животиња која је обучена и користи се за обављање послова појединих државних органа (службени коњи и пси);~~

47) *РЕПРОДУКЦИЈА ЖИВОТИЊЕ* ЈЕСТЕ ДРЖАЊЕ, БРИГА И НЕГА ЖИВОТИЊЕ РАДИ ДОБИЈАЊА ПОТОМСТВА, А У ЦИЉУ ОСТВАРЕЊА ПОСРЕДНЕ ИЛИ НЕПОСРЕДНЕ ДОБИТИ ОД ПОТОМСТВА ЖИВОТИЊЕ;

48) *СЛУЖБЕНА ЖИВОТИЊА* ЈЕСТЕ ЖИВОТИЊА КОЈА ЈЕ ОБУЧЕНА И КОРИСТИ СЕ ЗА ОБАВЉАЊЕ ПОСЛОВА ПОЈЕДИНИХ ДРЖАВНИХ ОРГАНА, А МОГУ ИХ КОРИСТИТИ НАДЛЕЖНИ ОРГАНИ, ТРЕЋА ЛИЦА КОЈИМА СУ ТА ОВЛАШЋЕЊА ПОВЕРЕНА ИЛИ ФИЗИЧКА ЛИЦА ПО ОДЛУЦИ ЗДРАВСТВЕНЕ ИЛИ ДРУГЕ НАДЛЕЖНЕ ИНСТИТУЦИЈЕ;

49) технопатија јесте поремећај здравственог стања животиње проузрокован грешкама у процесу држања, односно репродукције животиње, а који се испољава као физикопатија (болести и повреде) и етопатија (поремећаји у понашању);

50) стерилизација и хируршки захват, који изводи ветеринар, а подразумева овариохистеректомију женки и кастрацију мужјака, а примењиваће се у терапеутске сврхе и у сврху контроле популације.

Члан 7.

Забрањено је:

1) злостављати животињу;

~~2) 2) напустити и одбацити животињу чији опстанак зависи непосредно од човека;~~

2) НАПУСТИТИ И ОДБАЦИТИ ЖИВОТИЊУ;

3) лишавати животињу живота, осим у случајевима и на начин прописан овим законом;

4) држати и репродуковати животињу на начин којим јој се наноси бол, патња, страх и стрес;

5) присиљавати животињу на узимање хране, осим у здравствене или научноистраживачке сврхе;

6) користити техничке уређаје или друга средства којима се животиња кажњава и којима се утиче на њено понашање, укључујући бодљикаве огрлице или средства за

обуку или гоњење употребом електричне енергије или хемијских материја, осим у обуци службених паса;

7) хватати животињу замкама којима јој се наноси бол или повреда, осим у случају хватања штетних глодара;

8) повећавати агресивност животиње селекцијом или механичким методама;

9) нахушкавати животињу на људе или друге животиње, осим у поступку обуке службених животиња;

10) користити живе животиње за исхрану других животиња, осим ако је то једини начин за исхрану тих животиња;

11) користити живе животиње као мамце за лов или обуку животиња;

12) организовати трке животиња на начин којим се превазилазе физичке могућности животиња и животињама наноси повреда, бол, патња, страх и стрес;

13) репродуковати животињу која није достигла телесну зрелост, као и животињу са наследним поремећајима, осим у случају мутација код огледних животиња;

14) пустити у дивљину репродуковану, отхрањену и припитомљену дивљу животињу, ако претходно није припремљена за преживљавање у таквом животном окружењу;

15) додељивати животиње као награде у играма на срећу;

16) користити допинг, стимулансе и друге супстанце које се користе ради бржег развоја животиње и побољшања производних и физичких особина;

17) хранити или напајати животињу супстанцама које начином употребе или садржајем могу да изазову непотребну патњу или бол животиње;

18) излагати животињу директном утицају неповољних временских прилика или недостатку кисеоника;

19) подвргавати или омогућавати подвргавање животиње интервенцији, која се спроводи без стручне бриге и хуманости и противно правилима добре ветеринарске праксе;

20) пропагирати активности које су овим законом забрањене, осим ако се тим активностима указује на негативне последице таквих радњи;

21) омамљивати, клати, односно лишавати животињу живота супротно одредбама овог закона;

22) одржавати борбе између животиња или између животиња и људи, организовати клађење, кладити се, као и присуствовати борбама животиња;

23) држати, репродуковати, обучавати и вршити промет животиња, као и стављати на располагање објекте, земљиште или материјална средства другом лицу ради борбе између животиња или између животиња и људи;

24) убијати, злостављати и подстицати животињу на агресивност и противприродно понашање ради производње филмова, реклама и других дела на филмској траци, видео траци и другим носачима слике и тона, као и стављати у промет, изнајмљивати и јавно приказивати такве филмове, рекламе и друга дела;

25) давати лекове, медицинска средства и друга слична средства која немају за циљ дијагностику, превентиву, лечење животиње и побољшање њеног здравственог стања, а

која могу довести до промена у понашању, физичким и психичким способностима животиње;

26) поседовати, употребљавати и продавати лекове и супстанце у циљу допинговања животиња;

27) подстицати, подржавати, помагати и прикривати допинг животиња;

28) обучавати животињу применом силе или другим средствима која су штетна за њен живот и добробит, као и приморавати је на понашање које није карактеристично за њену врсту и превазилази њене физичке могућности;

29) употребљавати отрове и друга хемијска средстава која изазивају бол, патњу и смрт животиња, осим у циљу контроле популације глодара, односно дератизације и извођења огледа на животињама у научноистраживачке сврхе;

30) продавати или поклањати кућне љубимце лицима млађим од 18 година без дозволе родитеља или старатеља;

~~31) ловити изгубљене и напуштене кућне љубимце;~~

31) ЛОВИТИ ИЗГУБЉЕНЕ КУЋНЕ ЉУБИМЦЕ, ЖИВОТИЊЕ У ВЛАСНИШТВУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ДРУГЕ ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ НИСУ ПРЕДВИЂЕНЕ ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ЛОВСТВО;

32) занемаривати животињу лишавањем основних животних потреба, као што су: храна и вода, удобан простор за смештај, односно склониште, простор за одмор и обављање физиолошких потреба, хигијена, ветеринарска нега, као и амбијенталне прилике које одговарају врсти, раси, полу и старосној категорији;

33) злоупотребљавати лекове на животињама;

34) навикавати животињу на активности које су за њу неприродне и самоуништавајуће;

35) држати, репродуковати и користити дивље животиње у циљу излагања у циркусима, на такмичењима и приредбама и, осим у научне сврхе, на изложбама;

36) увозити и продавати животиње, односно сировине и производе од животиња са којима се поступало супротно захтевима добробити животиња;

37) држање, репродукција, увоз, извоз и лишавање живота животиње искључиво ради производње крзна и коже.

Изузетно од става 1. тачка 6) овог члана код утовара, претовара и истовара животиња, у складу са овим законом, може се примењивати електрични гонич.

Члан 8.

Циркуси, изложбе, такмичења, приредбе и други облици јавног приказивања животиња (у даљем тексту: јавно приказивање животиња) могу се организовати само ако не угрожавају живот, здравље и добробит животиња, ако се њима животиње не присиљавају на понашање несвојствено врсти и ако се не изврgавају руглу физичке и психичке особине животиња.

Јавно приказивање животиња може се вршити само на основу дозволе, коју издаје Министарство. МИНИСТАРСТВО ИЗДАЈЕ ДОЗВОЛУ НА ОСНОВУ ПОЗИТИВНОГ МИШЉЕЊА НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА.

Дозвола из става 2. овог члана издаје се у складу са законом којим се уређује ветеринарство.

Организатор јавног приказивања животиња дужан је да најмање седам дана пре одржавања јавног приказивања животиња Министарству пријави време и место јавног приказивања животиња.

У случају промене локације јавног приказивања животиња, организатор јавног приказивања животиња је дужан да промену локације благовремено пријави Министарству, као и да о приспећу животиња обавести надлежног ветеринарског инспектора у одредишном месту.

Уз пријаву из става 5. овог члана прилаже се доказ о броју и врсти животиња и локацији, као и подаци о врсти и времену одржавања јавног приказивања животиња.

Министар надлежан за послове ветеринарства (у даљем тексту: министар) прописује ближе услове и начин организовања јавног приказивања животиња.

Члан 9.

Правно и физичко лице, односно предузетник, може користити животињу као носиоца или учесника радње филмова, реклама и других дела на филмској траци, видео траци и другим носачима слике и тона, на основу решења о одобрењу коришћења животиње које доноси ~~надлежан ветеринарски инспектор~~ НАДЛЕЖНА КОМИСИЈА ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА.

Решење из става 1. овог члана доноси се на основу захтева заинтересованог лица.

Захтев из става 2. овог члана мора да садржи:

1) попис животиња које ће се користити као носиоци или учесници радње филмова, реклама и других дела на филмској траци, видео траци и другим носачима слике и тона у погледу врсте и броја животиња;

2) порекло животиње;

3) сврху коришћења животиње;

4) дужину трајања коришћења животиње приликом производње филма, рекламе и другог дела на филмској траци, видео траци и другом носачу слике и тона.

Обавезно је присуство ветеринара током снимања сцена у којима се користе животиње, као и поседовање уверења о здравственом стању животиња коју издаје овлашћени ветеринар.

Решење из става 1. овог члана доноси се у року од 15 дана од дана подношења захтева.

Решење из става 1. је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Члан 11.

Обуку животиња може да обавља правно и физичко лице, односно предузетник, који је уписан у Регистар лица за обуку животиња, који води Министарство.

Захтев за упис у Регистар лица за обуку животиња лица из става 1. овог члана подносе Министарству.

Правно лице и предузетник уписују се у Регистар лица за обуку животиња ако испуњавају услове у погледу објеката за држање животиња ~~и~~ ако имају запослено најмање једно лице које је обучено за добробит животиња~~.~~ , А НА ОСНОВУ ПОЗИТИВНОГ МИШЉЕЊА НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА.

Физичко лице уписује се у Регистар лица за обуку животиња ако испуњава услове у погледу објеката за држање животиња и ако је обучено за добробит животиња~~.~~ , А НА ОСНОВУ ПОЗИТИВНОГ МИШЉЕЊА НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА.

Регистар лица за обуку животиња нарочито садржи:

1) редни број уписа;

2) назив правног лица, односно предузетника, односно име и презиме физичког лица које обавља обуку животиња;

3) седиште правног лица, односно предузетника, односно адресу физичког лица које обавља обуку животиња.

Правно и физичко лице, односно предузетник, брише се из Регистра лица за обуку животиња ако престане да испуњава неки од услова из ст. 3. и 4. овог члана.

Упис и брисање из Регистра лица за обуку животиња врши се на основу решења које доноси министар у року од 30 дана од дана подношења захтева за упис, односно настанка услова за брисање из Регистра лица за обуку животиња.

Решење из става 7. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Министар прописује ближе услове у погледу објеката за држање животиња, програм обуке о добробити животиња из ст. 3. и 4. овог члана, као и ближу садржину Регистра лица за обуку животиња.

Министар, уз сагласност министра надлежног за унутрашње послове и министра надлежног за послове одбране, прописује начин обављања обуке животиња.

РЕГИСТАР ЛИЦА ЗА ОБУКУ ЖИВОТИЊА ЈЕ ЈАВАН, АЖУРИРА СЕ ЧИМ НАСТАНЕ ПРОМЕНА У ПОДАЦИМА РЕГИСТРА И ДОСТУПАН ЈЕ НА САЈТУ МИНИСТАРСТВА СА ЈАСНО НАЗНАЧЕНИМ ДАТУМОМ ПОСЛЕДЊИХ ИЗМЕНА У РЕГИСТРУ.

Члан 13.

Интервенције на животињама којима се нарушава физичка, психичка, односно генетичка целовитост животиња може да обавља само ветеринар~~, а изузетно и власник, односно држалац животиње.~~

Интервенције из става 1. овог члана у научноистраживачке и биомедицинске сврхе може обављати и овлашћени научни радник.

За обављање болне интервенције на животињама обавезна је анестезија, а у постоперативном току аналгезија.

Интервенције на животињама без употребе анестезије могу се обављати:

~~1) ако анестезија може изазвати смрт животиње;~~

1) АКО АНЕСТЕЗИЈА МОЖЕ ИЗАЗВАТИ СМРТ ЖИВОТИЊЕ, УСЛЕД СТАРОСТИ ЖИВОТИЊЕ ИЛИ ЛОШЕГ ОПШТЕГ ЗДРАВСТВЕНОГ СТАЊА;

2) при спровођењу дијагностичких поступака;

3) ако анестезија проузрокује већи бол него што га изазива интервенција.

Све интервенције које обавља ветеринар морају се обављати у складу са добром ветеринарском праксом.

Министар ближе прописује врсте интервенција које може обављати власник, односно држалац животиње и врсте интервенција које може обављати само ветеринар, као и врсте интервенција које се могу обављати без примене анестезије.

Члан 14.

Забрањено је обављати интервенције на животињама ради промене њиховог идентитета, прикривања телесних мана и старости, као и делимичну или потпуну ампутацију појединих делова животињског тела, а нарочито:

1) сећи и скраћивати реп;
2) одстрањивати гласне жице, односно вршити девокализацију;
3) уклањати канџе и отровни зуб;
4) болно поткивати копитаре;
5) скраћивати кљун живини;
6) кастрирати овнове еластичним прстеном;
7) обављати интервенције на полним органима мужјака, осим кастрације;
8) жигосати овце и говеда;
9) сећи језик теладима;
10) онеспособљавати петлове да се оглашавају кукурикањем;
11) интервенције на живини које их онемогућавају да користе крила, осим скраћивање крилних пера;
12) обављати радње којима се код живине утиче на слабљење вида;
13) сећи ушне шкољке;

14) сећи рогове.

Интервенције из става 1. овог члана изузетно се могу обављати:

1) ради заштите здравља, односно спречавања угрожавања живота и добробити животиња;
2) у научноистраживачке и биомедицинске сврхе, у складу са овим законом;
3) ради контроле популације животиња стерилизацијом или кастрацијом;
~~4) ради обележавања напуштених животиња, засецањем ушне шкољке.~~

4) РАДИ ОБЕЛЕЖАВАЊА ЖИВОТИЊА У ВЛАСНИШТВУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ КОЈЕ СЕ СЛОБОДНО КРЕЋУ У СВОМ СТАНИШТУ, ЗАСЕЦАЊЕМ УШНЕ ШКОЉКЕ.

Члан 15.

Животиња се може лишити живота на хуман начин, ако:

1) је повређена, неизлечиво болесна, телесно деформисана или на други начин патолошки онеспособљена тако да опоравак није могућ, а живот за њу представља бол, патњу, страх и стрес;

2) је достигла старост па јој отказују основне животне функције;

3) се користи за исхрану људи;

4) се користи у начуноистраживачке и биомедицинске сврхе, у складу са овим законом;

5) се лишавањем живота спречава ширење, односно ако се сузбијају и искорењују заразне болести, у складу са законом којим се уређује ветеринарство;

6) животиња не може да се прилагоди условима смештаја, а њено пуштање на слободу представља опасност за људе, друге животиње и животну средину;

7) је у питању уништавање штетних глодара;

8) је неопходно контролисати бројност популације одређене врсте дивљих животиња, у складу са посебним прописима;

9) је лишавање животиње живота од веће користи за њену добробит него што су патње од даљег живота, у складу са мишљењем ветеринара.

ЖИВОТИЊА У ВЛАСНИШТВУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ МОЖЕ СЕ ЛИШИТИ ЖИВОТА ИСКЉУЧИВО НА ОСНОВУ ПОЗИТИВНОГ МИШЉЕЊА НАДЛЕЖНОГ ВЕТЕРИНАРА И НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА, А У СКЛАДУ СА ТАЧ. 1) – 9) ОВОГ ЧЛАНА.

Члан 16.

Животиња се не може лишити живота на јавним местима, осим:

1) у ловиштима, у складу са законом којим се уређује ловство;

2) у случају када је неопходно лишити животињу непотребног бола и патње, ако њен опоравак није могућ, на основу мишљења ветеринара, И/ИЛИ НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА, у складу са процедуром еутаназије;

3) ради спречавања ширења, сузбијања и искорењивања заразних болести, у складу са законом којим се уређује ветеринарство.

„ІА КОМИСИЈА ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА И НАЦИОНАЛНИ ОДБОР ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА

1. КОМИСИЈА ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА

ЧЛАН 17А

КОМИСИЈУ ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: НАДЛЕЖНА КОМИСИЈА) ОБРАЗУЈЕ ОРГАН ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ.

ЗАДАТАК НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ ЈЕ СТАРАЊЕ О СПРОВОЂЕЊУ ЗАКОНСКИХ ОДРЕДБИ О ОДГОВОРНОМ ВЛАСНИШТВУ ЖИВОТИЊА.

НАДЛЕЖНА КОМИСИЈА СЕ САСТОЈИ ОД ТРИ ЧЛАНА:

- НАДЛЕЖНОГ ВЕТЕРИНАРСКОГ ИНСПЕКТОРА,
- НАДЛЕЖНОГ КОМУНАЛНОГ ИНСПЕКТОРА ИЛИ МИЛИЦИОНЕРА, И
- ИМЕНОВАНОГ ПРЕДСТАВНИКА ЛОКАЛНОГ УДРУЖЕЊА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТИЊА

ЧЛАНОВИ НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ СЕ ИМЕНУЈУ НА ЧЕТИРИ ГОДИНЕ.

У ИЗУЗЕТНОМ СЛУЧАЈУ НАДЛЕЖНА КОМИСИЈА МОЖЕ ДА СЕ САСТОЈИ ОД ПЕТ ИЛИ ВИШЕ ЧЛАНОВА, УКОЛИКО ВРШЕЊЕ НАДЗОРА ЗАХТЕВА ДОДАТНА СТРУЧНА ЛИЦА У ОДРЕЂЕНИМ ДОМЕНИМА. РЕШЕЊЕ О ФОРМИРАЊУ И САСТАВУ ТАКВЕ НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ ДОНОСИ МИНИСТАР.

НАДЛЕЖНА КОМИСИЈА ПОДНОСИ ГОДИШЊИ ИЗВЕШТАЈ О СВОМ РАДУ МИНИСТАРСТВУ, ЈЕДИНИЦИ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ И НАЦИОНАЛНОМ ОДБОРУ ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА.

ОРГАН ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ДУЖАН ЈЕ ДА, У САРАДЊИ СА НАДЛЕЖНОМ КОМИСИЈОМ, УДРУЖЕЊИМА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТИЊА И ГРАЂАНИМА, ФОРМИРА ПРОГРАМ СПРОВОЂЕЊА ОДГОВОРНОГ ВЛАСНИШТВА НАД ЖИВОТИЊАМА, А У СКЛАДУ СА СПЕЦИФИЧНОСТИМА СРЕДИНЕ.

О СПРОВОЂЕЊУ ПРОГРАМА ИЗ СТАВА 7. ОВОГ ЧЛАНА, КАО И О РАДУ НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ, ОРГАН ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ПОДНОСИ ГОДИШЊИ ИЗВЕШТАЈ МИНИСТАРСТВУ.

ЧЛАН 17Б

НАДЛЕЖНИ ВЕТЕРИНАРСКИ ИНСПЕКТОР ВРШИ КОНТРОЛУ И ДАЈЕ МИШЉЕЊЕ НА ОСНОВУ ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗАКОНА О ВЕТЕРИНАРСТВУ И ЗАКОНА О ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА.

НАДЛЕЖНИ КОМУНАЛНИ ИНСПЕКТОР ВРШИ КОНТРОЛУ И ДАЈЕ МИШЉЕЊЕ НА ОСНОВУ ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗАКОНА О КОМУНАЛНИМ ДЕЛАТНОСТИМА, ЗАКОНА О КОМУНАЛНОЈ МИЛИЦИЈИ И СВИХ ДРУГИХ АКАТА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, ОДНОСНО ГРАДА.

ЧЛАН 17В

ПРЕДСТАВНИК ЛОКАЛНОГ УДРУЖЕЊА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТИЊА ИМЕНУЈЕ СЕ НА ОСНОВУ СРОВЕДЕНОГ ЈАВНОГ КОНКУРСА, КОЈИ РАСПИСУЈЕ ОРГАН ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, ОДНОСНО ГРАДА И МОРА ПОСЕДОВАТИ:

- ПОСЛОВНУ СПОСОБНОСТ,
- ПОТВРДУ О ЗАВРШЕНОЈ ОБУЦИ О ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА,
- ОВЕРЕНУ ПОТВРДУ О ЗАСТУПНИШТВУ ИЛИ ЧЛАНСТВУ У УДРУЖЕЊУ ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТИЊА РЕГИСТРОВАНОМ НА ТЕРИТОРИЈИ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, СА ДАТУМОМ ОСНИВАЊА НЕ КРАЋИМ ОД ТРИ ГОДИНЕ,
- ПРЕБИВАЛИШТЕ НА ТЕРИТОРИЈИ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ,
- ЛИЦЕНЦУ НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА;

ИЗУЗЕТНО, УКОЛИКО НА ТЕРИТОРИЈИ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ИЛИ ГРАДА, НЕ ПОСТОЈИ УДРУЖЕЊЕ ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТИЊА, ЛОКАЛНА САМОУПРАВА МОЖЕ ДА ПРОШИРИ КОНКУРС И НА СУСЕДНЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ.

У СЛУЧАЈУ ВИШЕ КАНДИДАТА, ЛОКАЛНА САМОУПРАВА, ОДНОСНО ГРАД, ДОНЕЋЕ ОДЛУКУ НА ОСНОВУ ПИСМЕНЕ ПРЕПОРУКЕ НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА.

ИМЕНОВАНИ ПРЕДСТАВНИК ЛОКАЛНОГ УДРУЖЕЊА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТИЊА ВРШИ КОНТРОЛУ И ДАЈЕ МИШЉЕЊЕ НА ОСНОВУ ЗАКОНА О ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА И ПОВЕЗАНИХ АКАТА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ОДНОСНО ГРАДА.

ЧЛАН НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ ИЗ РЕДА ПРЕДСТАВНИКА ЛОКАЛНОГ УДРУЖЕЊА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТИЊА ОСТВАРУЈЕ ПРАВО НА МЕСЕЧНУ НАКНАДУ ЗА СВОЈ РАД КОЈА НЕ МОЖЕ БИТИ МАЊА ОД ИЗНОСА МИНИМАЛНЕ ЗАРАДЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ. ВИСИНУ НАКНАДЕ УТВРЂУЈЕ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ.

ЧЛАН 17Г

СВАКИ ЧЛАН НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ ПО ИЗВРШЕНОЈ КОНТРОЛИ, ПОПУЊАВА САМОСТАЛНО ЗАСЕБАН ЗАПИСНИК О ИЗВРШЕНОЈ КОНТРОЛИ У СВОМ ДОМЕНУ, СА ЈАСНО НАВЕДЕНИМ ИЗЈАШЊЕЊЕМ, ОДНОСНО ПОЗИТИВНИМ ИЛИ НЕГАТИВНИМ ЗАКЉУЧКОМ МИШЉЕЊА.

ПОЗИТИВНИМ МИШЉЕЊЕМ НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ СМАТРА СЕ МИШЉЕЊЕ КОЈЕ САДРЖИ ЗАПИСНИКЕ И ЗАКЉУЧКЕ СВА ТРИ ЧЛАНА НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ, А МИНИМАЛНО ДВА ОД ТРИ ЗАКЉУЧКА ЧЛАНОВА НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ СУ ПОЗИТИВНА.

НЕГАТИВНИМ МИШЉЕЊЕМ НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ СЕ СМАТРА МИШЉЕЊЕ КОЈЕ САДРЖИ ЗАПИСНИКЕ И ЗАКЉУЧКЕ СВА ТРИ ЧЛАНА НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ, А МИНИМАЛНО ДВА ОД ТРИ ЗАКЉУЧКА ЧЛАНОВА НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ СУ НЕГАТИВНА.

2. НАЦИОНАЛНИ ОДБОР ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА

ЧЛАН 17Д

РАДИ ЗАШТИТЕ И УНАПРЕЂЕЊА СТРУЧНОСТИ, ОЧУВАЊА ПРОФЕСИОНАЛНЕ ЕТИКЕ, ПОДИЗАЊА НИВОА ЗАШТИТЕ И ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА, ЗАШТИТЕ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ИНТЕРЕСА УДРУЖЕЊА И ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТИЊА, КАО И РАДИ ОСТВАРИВАЊА ДРУГИХ ЦИЉЕВА, НА НИВОУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ОСНИВА СЕ НАЦИОНАЛНИ ОДБОР ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА, КАО ПРОФЕСИОНАЛНА ОРГАНИЗАЦИЈА, СА ПРАВИМА И ОБАВЕЗАМА УТВРЂЕНИМ ОВИМ ЗАКОНОМ И СТАТУТОМ НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: НАЦИОНАЛНИ ОДБОР).

НАЦИОНАЛНИ ОДБОР ИМА СВОЈСТВО ПРАВНОГ ЛИЦА.

ЧЛАНСТВО У НАЦИОНАЛНОМ ОДБОРУ ОБАВЕЗНО ЈЕ ЗА ЛИЦА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА.

ЧЛАН 17Ђ

НАЦИОНАЛНИ ОДБОР ОБАВЉА СЛЕДЕЋЕ ПОСЛОВЕ:

1) ДОНОСИ КОДЕКС ЕТИКЕ УДРУЖЕЊА И ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТИЊА И ОБЕЗБЕЂУЈЕ ЊЕГОВУ ПРИМЕНУ;

2) У СКЛАДУ СА КОДЕКСОМ ИЗ ТАЧКЕ 1) ОВОГ ЧЛАНА, СТАРА СЕ О УГЛЕДУ ПОЗИВА, ДИСЦИПЛИНИ ПРИ ОБАВЉАЊУ ДЕЛАТНОСТИ И ПРЕДУЗИМА ОДГОВАРАЈУЋЕ МЕРЕ У СЛУЧАЈУ НЕПРИДРЖАВАЊА ЕТИЧКИХ НОРМИ;

3) ИЗДАЈЕ, ПРОДУЖАВА, ПРИВРЕМЕНО ИЛИ ТРАЈНО ОДУЗИМА ЛИЦЕНЦЕ И О ТОМЕ ВОДИ ЕВИДЕНЦИЈУ;

4) ВОДИ ЕВИДЕНЦИЈУ ЧЛАНОВА НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА;

5) ИЗРАЂУЈЕ КРИТЕРИЈУМЕ И СПРОВОДИ ПОСТУПАК ОБНАВЉАЊА ЛИЦЕНЦЕ;

6) ПРУЖА ИНФОРМАЦИЈЕ ИЗ ЕВИДЕНЦИЈЕ УДРУЖЕЊА И ОРГАНИЗАЦИЈА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТИЊА;

7) ОРГАНИЗУЈЕ РАД, ВОДИ И АЖУРИРА ПОРТАЛ ЗА ОГЛАСЕ О ЖИВОТИЊАМА И ПОВЕЗАНИМ УСЛУГАМА;

8) ОРГАНИЗУЈЕ И УЧЕСТВУЈЕ У ОРГАНИЗОВАЊУ СКУПОВА У ДОМЕНУ ЗАШТИТЕ И ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА;

9) УЧЕСТВУЈЕ У РАДУ И ПРЕДЛАЖЕ ЧЛАНОВЕ НАДЛЕЖНИХ КОМИСИЈА;

10) ПРЕДЛАЖЕ И ПО ПОТРЕБИ ДАЈЕ МИШЉЕЊЕ О ПЛАНОВИМА И ПРОГРАМИМА ДРЖАВНИХ ИНСТИТУЦИЈА, ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, ОБРАЗОВНИХ И ДРУГИХ ИНСТИТУЦИЈА, СА АСПЕКТА КОНТРОЛЕ ПОПУЛАЦИЈЕ ОДРЕЂЕНЕ ВРСТЕ ЖИВОТИЊА, СУЗБИЈАЊА ЗООНОЗА И БОЛЕСТИ ЖИВОТИЊА, ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА И ПОДИЗАЊА СВЕСТИ СТАНОВНИШТВА О ОДГОВОРНОМ ВЛАСНИШТВУ;

11) УЧЕСТВУЈЕ У ПРИПРЕМИ ПРОПИСА ИЗ ОБЛАСТИ ЗАШТИТЕ И ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА;

12) ОСНИВА И САЗИВА ЕТИЧКИ КОМИТЕТ КОЈИ РАЗМАТРА И ОДЛУЧУЈЕ О ПОВРЕДАМА КОДЕКСА ЕТИКЕ СТРУКЕ И ВОДИ ДИСЦИПЛИНСКИ ПОСТУПАК ПРОТИВ ЛИЦА СА ЛИЦЕНЦОМ У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА СТАТУТА;

13) ОБАВЉА И ДРУГЕ ПОСЛОВЕ ПРЕДВИЂЕНЕ СТАТУТОМ НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА.

ОРГАНИЗАЦИЈА И НАЧИН ОБАВЉАЊА ПОСЛОВА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА БЛИЖЕ СЕ УРЕЂУЈЕ СТАТУТОМ И ОПШТИМ АКТИМА НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА.

ЧЛАН 17Е

ОРГАНИ НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА СУ: СКУПШТИНА, УПРАВНИ ОДБОР, НАДЗОРНИ ОДБОР И ПРЕДСЕДНИК.

УПРАВНИ ОДБОР ЧИНЕ ПРЕДСЕДНИК, ПОТПРЕДСЕДНИК И ТРИ ОДАБРАНА ПРЕДСТАВНИКА ЧЛАНА НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА.

БРОЈ, САСТАВ, ДЕЛОКРУГ И НАЧИН ИЗБОРА ОРГАНА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА УТВРЂУЈУ СЕ СТАТУТОМ НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА.

ЧЛАН 17Ж

НАЦИОНАЛНИ ОДБОР ДОНОСИ СТАТУТ.

СТАТУТОМ СЕ БЛИЖЕ СЕ УРЕЂУЈУ:

1) ДЕЛОКРУГ РАДА НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА;
2) ОРГАНИ НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА И ЊИХОВ ДЕЛОКРУГ РАДА;
3) НАЧИН ОДРЕЂИВАЊА ВИСИНЕ ЧЛАНАРИНЕ И ФИНАНСИРАЊА РАДА НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА;
4) УСЛОВИ ЗА ИЗДАВАЊЕ ЛИЦЕНЦИ ЧЛАНОВИМА НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА;
5) ДРУГА ПИТАЊА ИЗ НАДЛЕЖНОСТИ НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА.

ЧЛАН 173

НАЦИОНАЛНИ ОДБОР СТИЧЕ СРЕДСТВА ЗА РАД ОД ЧЛАНАРИНЕ, НАКНАДЕ ЗА ИЗДАВАЊЕ ЛИЦЕНЦИ, ДОНАЦИЈА, СПОНЗОРСТВА, ПОКЛОНА И ДРУГИХ ИЗВОРА, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

НАЦИОНАЛНИ ОДБОР УТВРЂУЈЕ ВИСИНУ ЧЛАНАРИНЕ И НАКНАДЕ ЗА ИЗДАВАЊЕ ЛИЦЕНЦЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА.

ЧЛАН 17И

ЛИЦЕНЦУ ЗА БАВЉЕЊЕ ЗАШТИТОМ И ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА МОЖЕ ДА СТЕКНЕ ЛИЦЕ КОЈЕ:

- ИМА НАВРШЕНИХ 18 ГОДИНА ЖИВОТА;
- ПОСЕДУЈЕ ВАЖЕЋУ ПОТВРДУ О ЗАВРШЕНОЈ ОБУЦИ О ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА;
- ПОСЕДУЈЕ ВАЖЕЋУ ПОТВРДУ О ЗАВРШЕНОЈ ОБУЦИ О ЗАКОНОДАВСТВУ ИЗ ДОМЕНА ЗАШТИТЕ И ДОБРОБИТИ ЖИВОТИЊА;
- ПОСЕДУЈЕ ПОТВРДУ О ЗАСТУПНИШТВУ ОДНОСНО ЧЛАНСТВУ У РЕГИСТРОВАНОМ УДРУЖЕЊУ ИЛИ ОРГАНИЗАЦИЈИ ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТИЊА;
- ПОСЕДУЈЕ ПРЕПОРУКУ БАРЕМ ТРИ ЧЛАНА НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА;

ЛИЦЕНЦА СЕ ИЗДАЈЕ ЗА ПЕРИОД ОД ГОДИНУ ДАНА.

ТРОШКОВЕ ИЗДАВАЊА ЛИЦЕНЦЕ СНОСИ ПОДНОСИЛАЦ ЗАХТЕВА ЗА ИЗДАВАЊЕ ЛИЦЕНЦЕ.

НАЧИН ИЗДАВАЊА, ПРОДУЖАВАЊА ИЛИ ОДУЗИМАЊЕ ЛИЦЕНЦЕ ПРИВРЕМЕНО, ОДНОСНО ТРАЈНО, РЕГИСТАР ЛИЦЕНЦИ, ЕВИДЕНЦИЈЕ, КАО И ОРГАНИ НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА КОЈИ ОДЛУЧУЈУ О ИЗДАВАЊУ,

ПРОДУЖАВАЊУ И ОДУЗИМАЊУ ЛИЦЕНЦЕ БЛИЖЕ СЕ УРЕЂУЈУ СТАТУТОМ НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА.

ИЗДАТУ ЛИЦЕНЦУ НАЦИОНАЛНИ ОДБОР МОЖЕ РЕШЕЊЕМ ПРИВРЕМЕНО ОДУЗЕТИ ЗА ПЕРИОД КОЈИ ОДГОВАРА ТЕЖИНИ ПРЕКРШАЈА, А НАЈДУЖЕ ДЕВЕТ МЕСЕЦИ АКО ЕТИЧКИ КОМИТЕТ УТВРДИ ПОВРЕДУ КОДЕКСА ЕТИКЕ СТРУКЕ.

ИЗДАТУ ЛИЦЕНЦУ НАЦИОНАЛНИ ОДБОР МОЖЕ РЕШЕЊЕМ ТРАЈНО ОДУЗЕТИ И БРИСАТИ ЛИЦЕ ИЗ ЕВИДЕНЦИЈЕ АКО ЈЕ ТОМ ЛИЦУ ЛИЦЕНЦА ПРЕТХОДНО ДВА ПУТА ПРИВРЕМЕНО ОДУЗЕТА У СКЛАДУ СА ОДРЕДБОМ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА.

~~1. Држање, узгајање и промет животиња~~

„1. ДРЖАЊЕ, УЗГАЈАЊЕ И ПРОМЕТ ЖИВОТИЊА У ПРОИЗВОДНЕ И КОМЕРЦИЈАЛНЕ СВРХЕ

Члан 18.

~~Животиње се могу држати, узгајати и стављати у промет у производне сврхе у објектима који испуњавају услове за добробит животиња у погледу простора за животиње, просторија и опреме, у складу са овим законом.~~

~~Објекти из става 1. овог члана морају бити уписани у Регистар објеката који води Министарство, у складу са законом којим се уређује ветеринарство.~~

~~Правна и физичка лица, односно предузетници, који се баве држањем, узгајањем и прометом животиња у производне сврхе обавезни су да воде евиденцију, која се нарочито односи на кретање, исхрану и лечење животиња.~~

~~Министар прописује ближе услове за добробит животиња у погледу простора за животиње, просторија и опреме из става 1. овог члана, начин држања, узгајања и промета појединих врста и категорија животиња, као и ближу садржину и начин вођења евиденције из става 3. овог члана.~~

ЖИВОТИЊЕ СЕ МОГУ ДРЖАТИ, УЗГАЈАТИ И СТАВЉАТИ У ПРОМЕТ У ПРОИЗВОДНЕ И КОМЕРЦИЈАЛНЕ СВРХЕ У ОБЈЕКТИМА КОЈИ ИСПУЊАВАЈУ УСЛОВЕ ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА У ПОГЛЕДУ ПРОСТОРА ЗА ЖИВОТИЊЕ, ПРОСТОРИЈА И ОПРЕМЕ, У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ.

ОБЈЕКТИ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА МОРАЈУ БИТИ УПИСАНИ У РЕГИСТАР ОБЈЕКАТА КОЈИ ВОДИ МИНИСТАРСТВО, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ВЕТЕРИНАРСТВО.

РЕГИСТАР ОБЈЕКАТА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА МОРА БИТИ ЈАВАН, АЖУРИРА СЕ ЧИМ НАСТАНЕ ПРОМЕНА У ПОДАЦИМА У РЕГИСТРУ И ДОСТУПАН ЈЕ НА САЈТУ МИНИСТАРСТВА СА ЈАСНО НАЗНАЧЕНИМ ДАТУМОМ ПОСЛЕДЊИХ ИЗМЕНА У РЕГИСТРУ. ПРАВНА И ФИЗИЧКА ЛИЦА, ОДНОСНО ПРЕДУЗЕТНИЦИ, КОЈИ СЕ БАВЕ ДРЖАЊЕМ, УЗГАЈАЊЕМ И ПРОМЕТОМ ЖИВОТИЊА У ПРОИЗВОДНЕ И КОМЕРЦИЈАЛНЕ СВРХЕ ОБАВЕЗНИ СУ ДА ВОДЕ ЕВИДЕНЦИЈУ, КОЈА СЕ НАРОЧИТО ОДНОСИ НА КРЕТАЊЕ, ИСХРАНУ И ЛЕЧЕЊЕ ЖИВОТИЊА.

ПРАВНА И ФИЗИЧКА ЛИЦА, ОДНОСНО ПРЕДУЗЕТНИЦИ, КОЈИ СЕ БАВЕ ДРЖАЊЕМ, УЗГАЈАЊЕМ И ПРОМЕТОМ ЖИВОТИЊА У ПРОИЗВОДНЕ И КОМЕРЦИЈАЛНЕ СВРХЕ ОБАВЕЗНИ СУ ДА ЖИВОТИЊЕ ОБЕЛЕЖЕ У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ.

МИНИСТАР ПРОПИСУЈЕ БЛИЖЕ УСЛОВЕ ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА У ПОГЛЕДУ ПРОСТОРА ЗА ЖИВОТИЊЕ, ПРОСТОРИЈА И ОПРЕМЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, НАЧИН ДРЖАЊА, УЗГАЈАЊА И ПРОМЕТА ПОЈЕДИНИХ ВРСТА И КАТЕГОРИЈА ЖИВОТИЊА, КАО И БЛИЖУ САДРЖИНУ И НАЧИН ВОЂЕЊА ЕВИДЕНЦИЈЕ ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА.

Члан 20.

Власник, односно држалац животиње дужан је да обезбеди:

1) одговарајући и сигуран смештај животиње, као и микроклиматске услове, хигијену, довољно простора, слободу кретања, храну и воду која одговара врсти, раси, полу, старости и физичким, биолошким, производним потребама и потребама у понашању животиње;

2) заштиту животиња од штетног утицаја временских прилика, као и од природних непријатеља;

3) одвојено држање животиња које узнемиравају једна другу или представљају опасност за друге животиње и људе;

4) одвојено држање болесних, повређених и изнемоглих животиња;

5) да о животињама брине потребан број обучених лица.

5А) ОДГОВАРАЈУЋУ ВЕТЕРИНАРСКУ НЕГУ ОД СТРАНЕ ДОКТОРА ВЕТЕРИНАРСКЕ МЕДИЦИНЕ.

Власник, односно држалац животиње дужан је да спречи настанак технопатија.

Члан 22.

Превоз животиња могу обављати правна и физичка лица, односно предузетници, који су уписани у Регистар превозника животиња, који води Министарство и која су од стране Министарства овлашћена за превоз животиња.

Министарство, после уписа у Регистар превозника животиња, издаје правном и физичком лицу, односно предузетнику, који врше превоз животиња овлашћење за дужи или краћи превоз животиња.

Изузетно од става 1. овог члана, упис у Регистар превозника животиња и овлашћење за превоз животиња није потребно:

1) ако превоз животиње врши физичко лице за личне потребе до удаљености од 65 км, рачунајући од места утовара до места истовара;

2) у случају превоза кућних љубимаца за личне потребе, осим када је у питању комерцијални превоз;

3) у случају сезонског пресељења животиња на испашу.

Министар прописује садржину овлашћења за превоз и елементе за одређивање дужег и краћег превоза животиња.

РЕГИСТАР ПРЕВОЗНИКА ЖИВОТИЊА МОРА БИТИ ЈАВАН, АЖУРИРА СЕ ЧИМ НАСТАНЕ ПРОМЕНА У ПОДАЦИМА У РЕГИСТРУ И ДОСТУПАН ЈЕ НА САЈТУ

МИНИСТАРСТВА СА ЈАСНО НАЗНАЧЕНИМ ДАТУМОМ ПОСЛЕДЊИХ ИЗМЕНА У РЕГИСТРУ.

Члан 23.

Захтев за упис у Регистар превозника животиња лица из члана 22. став 1. овог закона подносе Министарству. А НА ОСНОВУ ПОЗИТИВНОГ МИШЉЕЊА НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ.

Правно и физичко лице, односно предузетник, уписују се у Регистар превозника животиња ако испуњавају услове у погледу превозних средстава за превоз животиња и обучености за добробит животиња приликом њиховог превоза.

Регистар превозника животиња нарочито садржи:

1) редни број уписа;

2) назив правног лица, односно предузетника, односно име и презиме физичког лица које обавља превоз животиња;

3) седиште правног лица, односно предузетника, односно адресу физичког лица које обавља превоз животиња.

Правно и физичко лице, односно предузетник, брише се из Регистра превозника животиња ако престане да испуњава неки од услова из става 2. овог члана.

Упис и брисање из Регистра превозника животиња врши се на основу решења које доноси министар, у року од 30 дана од дана подношења захтева за упис, односно настанка услова за брисање из Регистра превозника животиња.

Решење из става 5. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Министар прописује програм обуке о добробити животиња из става 2. овог члана, као и ближу садржину и начин вођења Регистра превозника животиња.

Министар, уз сагласност министра надлежног за послове саобраћаја, прописује ближе услове у погледу превозних средстава у којима се превозе животиње.

Члан 27.

Органи унутрашњих послова или царински органи дужни су да задрже пошиљку животиња, превозника и превозно средство ако се превоз животиње врши супротно одредбама чл. 25. и 26. овог закона и да о томе обавесте надлежног инспектора И НАДЛЕЖНУ КОМИСИЈУ.

Задржавање из става 1. овог члана може трајати најдуже два сата.

Члан 33.

Оглед на животињама могу обављати правна и физичка лица која су уписана у Регистар за огледе на животињама, који води Министарство.

Лица из става 1. овог члана уписују се у Регистар за огледе на животињама, ако испуњавају услове у погледу објеката, опреме и обучености о добробити огледних животиња. ,А НА ОСНОВУ ПОЗИТИВНОГ МИШЉЕЊА НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ.

У Регистар лица за огледе на животињама, поред лица из става 1. овог члана, уписују се и правна и физичка лица, односно предузетници, који се баве држањем,

репродукцијом и прометом огледних животиња која испуњавају услове из става 2. овог члана, а ради евидентирања огледних животиња.

Захтев за упис у Регистар за огледе на животињама лица из ст. 1. и 3. овог члана подносе Министарству.

Регистар за огледе на животињама нарочито садржи:

1) редни број уписа;

2) назив и седиште правног лица, односно име и презиме и адресу физичког лица које обавља огледе на животињама;

3) назив и седиште правног лица или предузетника, односно име и презиме и адресу физичког лица које се бави држањем, репродукцијом и прометом огледних животиња.

Правно и физичко лице, односно предузетник, брише се из Регистра за огледе на животињама ако престане да испуњава неки од услова из става 2. овог члана.

Упис и брисање из Регистра за огледе на животињама врши се на основу решења које доноси министар, у року од 30 дана од дана подношења захтева за упис, односно настанка услова за брисање из Регистра за огледе на животињама.

Решење из става 7. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Министар прописује ближе услове у погледу објеката и опреме, програм обуке о добробити огледних животиња, као и ближу садржину и начин вођења Регистра за огледе на животињама.

РЕГИСТАР ЗА ОГЛЕДЕ НА ЖИВОТИЊАМА МОРА БИТИ ЈАВАН, АЖУРИРА СЕ ЧИМ НАСТАНЕ ПРОМЕНА У ПОДАЦИМА У РЕГИСТРУ И ДОСТУПАН ЈЕ НА САЈТУ МИНИСТАРСТВА СА ЈАСНО НАЗНАЧЕНИМ ДАТУМОМ ПОСЛЕДЊИХ ИЗМЕНА У РЕГИСТРУ.

Члан 42.

Оглед на животињама се не сме спроводити у случају:

1) испитивања оружја, ратне опреме, као и утицаја радијације;

2) испитивања козметичких препарата и супстанци које улазе у њихов састав, хемијских средстава за прање и дезинфекцију предмета опште употребе, дуванских и алкохолних производа, односно средстава за повећање мишићне снаге и других сличних средстава;

4) огледа који се спроводе без анестезије, супротно одредбама овог закона;

~~4) напуштених животиња, односно животиња из прихватилишта;~~

4) АКО ЈЕ ЖИВОТИЊА У ВЛАСНИШТВУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ОДНОСНО ЖИВОТИЊА ИЗ ПРИХВАТИЛИШТА;

5) приказивања биолошких и медицинских правила или чињеница које су већ научно потврђене.

Члан 43.

Лица из члана 33. ст. 1. и 3. овог закона дужна су да воде евиденцију о држању, репродукцији, промету, односно спровођењу огледа на животињама.

Евиденција из става 1. овог члана садржи податке о броју, врсти животиња, сврси спровођења огледа и класификацији тежине, односно инвазивности огледа.

Подаци из става 2. овог члана достављају се Министарству.

~~Подаци из става 2. овог члана су јавни.~~

ПОДАЦИ ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА СУ ЈАВНИ, РЕДОВНО СЕ АЖУРИРАЈУ И ОБЈАВЉУЈУ НА САЈТУ МИНИСТАРСТВА, СА ЈАСНО НАЗНАЧЕНИМ ДАТУМОМ АЖУРИРАЊА РЕГИСТРА.

Лица из члана 33. ст. 1. и 3. овог закона дужна су да евиденцију из става 1. овог члана чувају најмање пет година.

Министар ближе прописује садржину и начин вођења евиденције из става 1. овог члана.

~~Члан 53.~~

~~Власник, односно држалац кућног љубимаца дужан је да обезбеди кућном љубимцу бригу, негу и смештај, у складу са врстом, расом, полом, старошћу, као и физичким и биолошким специфичностима и потребама у понашању и здравственом стању кућног љубимца.~~

~~Пси који се држе као кућни љубимци, а који могу представљати опасност за околину, морају се држати на прописани начин.~~

~~Министар прописује начин држања паса из става 2. овог члана.~~

~~Члан 54.~~

~~Органи јединица локалне самоуправе дужни су да израде и спроводе програм контроле и смањења популације напуштених паса и мачака према специфичностима средине.~~

~~Органи јединица локалне самоуправе прописују место и начин извођења кућних љубимаца, а нарочито паса и мачака на јавне површине.~~

~~Члан 55.~~

~~Кућни љубимци обележавају се и евидентирају у складу са законом којим се уређује ветеринарство.~~

~~Власник, односно држалац кућних љубимаца, дужан је да правилним држањем и другим мерама и средствима спречи да кућни љубимци угрозе људе и околину.~~

~~Власник, односно држалац кућних љубимаца, дужан је да спречи рађање нежељених кућних љубимаца, и то онемогућавањем контакта мужјака и женке и применом контрацепције, кастрације и стерилизацијом женке.~~

~~Ако власник, односно држалац кућних љубимаца није у могућности да се даље брине о њима, дужан је да им обезбеди одговарајући смештај.~~

ЧЛАН 53.

КУЋНИ ЉУБИМЦИ СУ ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ СЕ ДРЖЕ РАДИ РАЗОНОДЕ И ИЗ ЛИЧНЕ ЖЕЉЕ, И ЗА ЧИЈЕ ДРЖАЊЕ ВЛАСНИК, ОДНОСНО ДРЖАЛАЦ, НЕ ОСТВАРУЈЕ ПОСРЕДНУ ИЛИ НЕПОСРЕДНУ ДОБИТ БИЛО КОЈЕ ВРСТЕ.

КУЋНИ ЉУБИМЦИ СУ ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ СЕ НЕ МОГУ ДРЖАТИ ИЛИ КОРИСТИТИ У СВРХЕ КОЈЕ СУ ПРЕДВИЂЕНЕ ЗА ЖИВОТИЊЕ КАТЕГОРИЈЕ 1, 2, 3, И 5.

ВЛАСНИК, ОДНОСНО ДРЖАЛАЦ КУЋНОГ ЉУБИМЦА ДУЖАН ЈЕ ДА ОБЕЗБЕДИ КУЋНОМ ЉУБИМЦУ БРИГУ, НЕГУ И СМЕШТАЈ, У СКЛАДУ СА ВРСТОМ, РАСОМ, ПОЛОМ, СТАРОШЋУ, КАО И ФИЗИЧКИМ И БИОЛОШКИМ СПЕЦИФИЧНОСТИМА И ПОТРЕБАМА У ПОНАШАЊУ И ЗДРАВСТВЕНОМ СТАЊУ КУЋНОГ ЉУБИМЦА.

ПСИ КОЈИ СЕ ДРЖЕ КАО КУЋНИ ЉУБИМЦИ, А КОЈИ МОГУ ПРЕДСТАВЉАТИ ОПАСНОСТ ЗА ОКОЛИНУ, МОРАЈУ СЕ ДРЖАТИ НА ПРОПИСАНИ НАЧИН.

МИНИСТАР ПРОПИСУЈЕ НАЧИН ДРЖАЊА ПАСА ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА.

ЧЛАН 54.

ОРГАНИ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ДУЖНИ СУ ДА ИЗРАДЕ И СПРОВОДЕ ПРОГРАМ СПРОВОЂЕЊА ОДГОВОНОГ ВЛАСНИШТВА НАД ЖИВОТИЊАМА, А ПРЕМА СПЕЦИФИЧНОСТИМА СРЕДИНЕ.

ОРГАНИ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ПРОПИСУЈУ МЕСТО И НАЧИН ИЗВОЂЕЊА КУЋНИХ ЉУБИМАЦА, А НАРОЧИТО ПАСА И МАЧАКА НА ЈАВНЕ ПОВРШИНЕ.

ОРГАНИ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ДУЖНИ СУ ДА ФОРМИРАЈУ НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ, У СКЛАДУ СА УСЛОВИМА КОЈЕ ПРОПИСУЈЕ ОВАЈ ЗАКОН.

ЧЛАН 55.

КУЋНИ ЉУБИМЦИ ОБЕЛЕЖАВАЈУ СЕ И ЕВИДЕНТИРАЈУ У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ВЕТЕРИНАРСТВО.

ВЛАСНИК, ОДНОСНО ДРЖАЛАЦ КУЋНИХ ЉУБИМАЦА, ДУЖАН ЈЕ ДА ПРАВИЛНИМ ДРЖАЊЕМ И ДРУГИМ МЕРАМА И СРЕДСТВИМА СПРЕЧИ ДА КУЋНИ ЉУБИМЦИ УГРОЗЕ ЉУДЕ И ОКОЛИНУ.

ВЛАСНИК, ОДНОСНО ДРЖАЛАЦ КУЋНИХ ЉУБИМАЦА, ДУЖАН ЈЕ ДА СПРЕЧИ РЕПРОДУКЦИЈУ СВОГ КУЋНОГ ЉУБИМЦА И ТО ПРИМЕНОМ КОНТРАЦЕПЦИЈЕ, КАСТРАЦИЈЕ И СТЕРИЛИЗАЦИЈЕЈ ЖЕНКЕ И МУЖЈАКА.

КАКО БИ СЕ ОНЕМОГУЋИЛА НЕОВЛАШЋЕНА РЕПРОДУКЦИЈА КУЋНИХ ЉУБИМАЦА И ПОТЕНЦИЈАЛНО УГРОЖАВАЊЕ ЈАВНОГ ЗДРАВЉА, ВЛАСНИЦИ КУЋНИХ ЉУБИМАЦА СУ ДУЖНИ ДА РЕДОВНО ДОСТАВЉАЈУ ДОКАЗ О ПРИМЕНИ КОНТРАЦЕПЦИЈЕ, ОДНОСНО ЈЕДНОКРАТНО ДОСТАВЕ ДОКАЗ О ИЗВРШЕНОЈ СТЕРИЛИЗАЦИЈИ/КАСТРАЦИЈИ ЈЕДИНКЕ.

ЗА КУЋНЕ ЉУБИМЦЕ, ЖЕНКЕ, ВРСТЕ ЖИВОТИЊА КОПИТАРА И ПАПКАРА ЗА КОЈЕ НИСУ ДОСТУПНИ ХИРУРШКИ И/ИЛИ ХЕМИЈСКИ ВИДОВИ КОНТРАЦЕПЦИЈЕ, ПРИМЕЊУЈЕ СЕ ОНЕМОГУЋАВАЊЕ КОНТАКТА МУЖЈАКА И ЖЕНКЕ. ВЕТЕРИНАР ПОТВРЂУЈЕ ОДСУСТВО ГРАВИДИТЕТА КОД ЖЕНКЕ, У ПЕРИОДИЧНИМ ИНТЕРВАЛИМА КОЈИ ОДГОВАРАЈУ ВРСТИ.

ДОКАЗ ПОДРАЗУМЕВА ПИСАНУ ИЗЈАВУ НАДЛЕЖНОГ ВЕТЕРИНАРА О ИЗВРШЕНОЈ УСЛУЗИ И ПОТВРДУ О ПЛАЋАЊУ ЗА ИЗВРШЕНУ УСЛУГУ, КОЈЕ

СЕ УНОСЕ У ЦЕНТРАЛНИ РЕГИСТАР, ОДНОСНО ОДГОВАРАЈУЋУ ДРЖАВНУ БАЗУ.

УКОЛИКО ВЛАСНИК КУЋНОГ ЉУБИМЦА НЕ ДОСТАВИ НЕОПХОДНЕ ДОКАЗЕ У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ОБЕЛЕЖАВАЊА КУЋНОГ ЉУБИМЦА, ЗА ПОЛНО ЗРЕЛЕ ЈЕДИНКЕ, ОДНОСНО У РОКУ ОД 30 ДАНА ОД ДАТУМА ПОСТИЗАЊА ПОЛНЕ ЗРЕЛОСТИ, КОЈИ ЈЕ ОДРЕДИО ВЕТЕРИНАР У СКЛАДУ СА КАРАКТЕРИСТИКАМА ВРСТЕ, ПРОТИВ ВЛАСНИКА СЕ ПОКРЕЋЕ ПОСТУПАК О УГРОЖАВАЊУ ЈАВНОГ ЗДРАВЉА, КАО И ПОСТУПАК ЗБОГ КРШЕЊА ОВОГ И ДРУГИХ ПОВЕЗАНИХ ЗАКОНА.

АКО ВЛАСНИК, ОДНОСНО ДРЖАЛАЦ КУЋНИХ ЉУБИМАЦА НИЈЕ У МОГУЋНОСТИ ДА СЕ ДАЉЕ БРИНЕ О ЊИМА, ДУЖАН ЈЕ ДА ИМ ОБЕЗБЕДИ ОДГОВАРАЈУЋИ СМЕШТАЈ, О СВОМ ТРОШКУ, ДОКЛЕ ГОД ЈЕ КУЋНИ ЉУБИМАЦ У ЊЕГОВОМ ВЛАСНИШТВУ.

Члан 58.

Држање и репродукција дивљих и егзотичних животиња као кућних љубимаца може се обављати само на основу решења о одобрењу држања и репродукције дивљих и егзотичних животиња као кућних љубимаца, које доноси министар, на основу претходно прибављене сагласности министра надлежног за послове животне средине. И ПОЗИТИВНОГ МИШЉЕЊА НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ.

Животињама из става 1. овог члана морају се обезбедити:

1) простор који задовољава њихове потребе у погледу кретања и физичке активности;

2) простор који у зависности од врсте омогућава пењање, копање, одмор и сакривање, односно купање и роњење;

3) контакт са животињама исте врсте, ако је то својствено врсти;

4) одговарајући климатски услови, у складу са потребама врсте;

5) други услови који одговарају врсти, раси, полу, старости, физичким и биолошким особинама, особинама у понашању и здравственом стању животиња.

Решење из става 1. овог члана доноси се у року од 30 дана од дана подношења захтева.

Решење из става 1. је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Министар, уз сагласност министра надлежног за послове животне средине, прописује ближе услове за држање животиња из става 2. овог члана.

РЕГИСТАР ЛИЦА СА ДОЗВОЛОМ ЗА ДРЖАЊЕ И РЕПРОДУКЦИЈУ ДИВЉИХ И ЕГЗОТИЧНИХ ЖИВОТИЊА ЈЕ ЈАВАН, АЖУРИРА СЕ ЧИМ НАСТАНЕ ПРОМЕНА У ПОДАЦИМА У РЕГИСТРУ И ДОСТУПАН ЈЕ НА САЈТУ МИНИСТАРСТВА СА ЈАСНО НАЗНАЧЕНИМ ДАТУМОМ ПОСЛЕДЊИХ ИЗМЕНА У РЕГИСТРУ.

Члан 59.

Продаја кућних љубимаца, може се обављати у одгајивачницама, а осим паса и мачака и у продавницама животиња, које испуњавају услове за добробит животиња у погледу простора за животиње, просторија и опреме и које су уписане у Регистар објеката који

води Министарство, у складу са законом којим се уређује ветеринарство. И НА ОСНОВУ ПОЗИТИВНОГ МИШЉЕЊА НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ.

Власник, односно држалац објеката из става 1. овог члана, мора водити евиденцију, која нарочито садржи податке о броју продатих животиња, кретању, исхрани и лечењу животиња.

Лица која раде у објектима из става 1. овог члана морају бринути о заштити живота и добробити животиња и за сваку продату животињу издати писмено упутство о начину држања те животиње.

Лица из става 3. овог члана морају бити обучена за добробит животиња.

Министар прописује ближе услове које морају да испуњавају продавнице животиња и одгајивачнице, ближу садржину и начин вођења евиденције из става 2. овог члана, као и програм обуке о добробити животиња из става 4. овог члана.

РЕГИСТАР ЛИЦА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА МОРА БИТИ ЈАВАН, АЖУРИРА СЕ ЧИМ НАСТАНЕ ПРОМЕНА У ПОДАЦИМА У РЕГИСТРУ И ДОСТУПАН ЈЕ НА САЈТУ МИНИСТАРСТВА СА ЈАСНО НАЗНАЧЕНИМ ДАТУМОМ ПОСЛЕДЊИХ ИЗМЕНА У РЕГИСТРУ.

~~13. Пансиони за кућне љубимце и прихватилишта за напуштене животиње~~

13. ПАНСИОНИ ЗА КУЋНЕ ЉУБИМЦЕ И ПРИХВАТИЛИШТА ЗА ЖИВОТИЊЕ У ВЛАСНИШТВУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Члан 61.

Пансион за кућне љубимце (у даљем тексту: пансион) и прихватилиште за напуштене животиње (у даљем тексту: прихватилиште) морају испуњавати услове за заштиту добробити животиња у погледу простора за животиње, просторија и опреме, у складу са овим законом и морају бити уписани у Регистар објеката који води Министарство, у складу са законом којим се уређује ветеринарство. А НА ОСНОВУ ПОЗИТИВНОГ МИШЉЕЊА НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ.

Лица која раде са животињама у пансиону, односно прихватилишту, морају бити обучена за добробит животиња.

РЕГИСТАР ЛИЦА ИЗ СТАВА 1 ОВОГ ЧЛАНА МОРА БИТИ ЈАВАН, РЕДОВНО СЕ АЖУРИРА И ОБЈАВЉУЈЕ СЕ НА САЈТУ МИНИСТАРСТВА СА ЈАСНО НАЗНАЧЕНИМ ДАТУМОМ ПОСЛЕДЊИХ ИЗМЕНА У РЕГИСТРУ.

Министар прописује ближе услове за заштиту добробити животиња које морају да испуњавају пансиони и прихватилишта, начин поступања са животињама у објектима из става 1. овог члана и програм обуке о добробити животиња из става 2. овог члана.

Члан 62.

Власник пансиона, односно прихватилишта, дужан је да пре уписа у Регистар објеката Министарству достави доказ да је обезбедио:

1) финансијска средства за несметани рад;

2) спровођење здравствене заштите животиња;

3) одговарајући простор за смештај животиња на начин који ће обезбедити добробит животиња и неће нарушити јавни ред и мир;

4) лица која су обучена за поступање са животињама.

4а) ПОЗИТИВНО МИШЉЕЊЕ НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ ЗА ДОБРОБИТ ЖИВОТИЊА.

Члан 63.

Власник пансиона, односно прихватилишта, одговоран је за живот, здравље и добробит животиња у пансиону, односно прихватилишту.

Власник пансиона, односно прихватилишта, дужан је да се о кућним љубимцима у пансиону, односно прихватилишту брине са пажњом доброг домаћина.

Власник пансиона, односно прихватилишта, дужан је да води евиденцију о животињама и да ту евиденцију чува три године.

ВЛАСНИК ПАНСИОНА, ОДНОСНО ПРИХВАТИЛИШТА, ДУЖАН ЈЕ ДА ОБЕЗБЕДИ НЕОМЕТАН ПРИСТУП ПАНСИОНУ, ОДНОСНО ПРИХВАТИЛИШТУ, ЧЛАНОВИМА НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ НА ЗАХТЕВ БИЛО КОГ ОД ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ.

Министар прописује садржину и начин вођења евиденције из става 3. овог члана.

Члан 64.

О смештају и бризи о животињама у пансиону закључује се уговор између власника пансиона и власника, односно држаоца кућног љубимца (у даљем тексту: уговор о коришћењу пансиона).

Приликом закључивања уговора о коришћењу пансиона власник, односно држалац кућног љубимца, дужан је да власнику пансиона стави на увид потврду о здравственом стању и вакцинацији кућних љубимаца.

~~Ако власник, односно држалац кућног љубимца, не преузме кућног љубимца из пансиона у року од 15 дана од дана истека уговореног рока, односно ако не продужи уговор о коришћењу пансиона, кућни љубимац постаје власништво пансиона, осим ако власник, односно држалац кућног љубимца оправда разлоге због којих ту животињу није преузео у прописаном року.~~

АКО ВЛАСНИК, ОДНОСНО ДРЖАЛАЦ КУЋНОГ ЉУБИМЦА, НЕ ПРЕУЗМЕ КУЋНОГ ЉУБИМЦА ИЗ ПАНСИОНА У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ИСТЕКА УГОВОРЕНОГ РОКА, ОДНОСНО АКО НЕ ПРОДУЖИ УГОВОР О КОРИШЋЕЊУ ПАНСИОНА, ВЛАСНИК ПАНСИОНА ЈЕ ДУЖАН ДА СЛУЧАЈ О НАПУШТАЊУ ЖИВОТИЊЕ ПРИЈАВИ МИНИСТАРСТВУ НАДЛЕЖНОМ ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ, НАДЛЕЖНОЈ ВЕТЕРИНАРСКОЈ ИНСПЕКЦИЈИ И НАДЛЕЖНОЈ КОМИСИЈИ, КАКО БИ ВЛАСНИК БИО САНКЦИОНИСАН У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ.

ВЛАСНИК, ОДНОСНО ДРЖАЛАЦ КУЋНОГ ЉУБИМЦА, КОЈИ НЕ ПРЕУЗМЕ КУЋНОГ ЉУБИМЦА ИЗ ПАНСИОНА У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ИСТЕКА УГОВОРЕНОГ РОКА, ОДНОСНО НЕ ПРОДУЖИ УГОВОР О КОРИШЋЕЊУ ПАНСИОНА, СНОСИ ФИНАНСИЈСКЕ И СВЕ ДРУГЕ ТРОШКОВЕ ЗБРИЊАВАЊА КУЋНОГ ЉУБИМЦА, ОД МОМЕНТА ИСТЕКА УГОВОРА ДО ПОНОВНОГ УДОМЉЕЊА ИЛИ ПРЕУЗИМАЊА ЖИВОТИЊЕ.

Члан 65.

~~Власник прихватилишта је дужан да:~~

~~1) прима пријаве о напуштеним животињама и да обезбеди збрињавање сваке напуштене животиње, у складу са овим законом;~~

~~2) обезбеди спровођење мера превентивне здравствене заштите животиња и потребну помоћ животињама од стране ветеринара;~~

~~3) брине о проналажењу власника, односно држаоца животиња;~~

~~4) врати власнику, односно држаоцу, на његов захтев, животињу у року од 15 дана од дана смештаја у прихватилиште;~~

~~5) припреми план збрињавања животиња у случају затварања прихватилишта или елементарних непогода.~~

~~Животиња која је смештена у прихватилиште може се поклонити ако је власник, односно држалац не преузме у року из става 1. тачка 4) овог члана.~~

ВЛАСНИК ПРИХВАТИЛИШТА ЈЕ ДУЖАН ДА:

1) ПРИМА ПРИЈАВЕ О НАПУШТЕНИМ ЖИВОТИЊАМА И ДА ОБЕЗБЕДИ ЗБРИЊАВАЊЕ СВАКЕ НАПУШТЕНЕ ЖИВОТИЊЕ, У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ И РАСПОЛОЖИВИМ СМЕШТАЈНИМ КАПАЦИТЕТИМА ПРИХВАТИЛИШТА;

2) ОБЕЗБЕДИ СПРОВОЂЕЊЕ МЕРА ПРЕВЕНТИВНЕ ЗДРАВСТВЕНЕ ЗАШТИТЕ ЖИВОТИЊА И ПОТРЕБНУ ПОМОЋ ЖИВОТИЊАМА ОД СТРАНЕ ВЕТЕРИНАРА;

3) ОБАВЕСТИ ВЛАСНИКА, ОДНОСНО ДРЖАОЦА ЖИВОТИЊА, У ЗАКОНСКОМ РОКУ, О ПРОНАЛАСКУ ЖИВОТИЊЕ И НАЧИНУ НА КОЈИ ВЛАСНИК МОЖЕ ПРЕУЗЕТИ ЖИВОТИЊУ;

4) ВРАТИ ВЛАСНИКУ, ОДНОСНО ДРЖАОЦУ, ЖИВОТИЊУ У ШТО КРАЋЕМ РОКУ А НАЈДУЖЕ У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА СМЕШТАЈА У ПРИХВАТИЛИШТЕ;

5) ПРИПРЕМИ ПЛАН ЗБРИЊАВАЊА ЖИВОТИЊА У СЛУЧАЈУ ЗАТВАРАЊА ПРИХВАТИЛИШТА ИЛИ ЕЛЕМЕНТАРНИХ НЕПОГОДА.

ЖИВОТИЊА КОЈА ЈЕ СМЕШТЕНА У ПРИХВАТИЛИШТЕ МОЖЕ СЕ ПОКЛОНИТИ АКО ЈЕ ВЛАСНИК, ОДНОСНО ДРЖАЛАЦ НЕ ПРЕУЗМЕ У РОКУ ИЗ СТАВА 1. ТАЧКА 4) ОВОГ ЧЛАНА. ТРОШКОВЕ ЗБРИЊАВАЊА ЖИВОТИЊЕ ДО ЊЕНОГ ПОКЛАЊАЊА, ОДНОСНО ПРОНАЛАЖЕЊА НОВОГ ВЛАСНИКА, СНОСИ ВЛАСНИК ОДНОСНО ДРЖАЛАЦ КОЈИ ЖИВОТИЊУ НИЈЕ ПРЕУЗЕО У ДАТОМ РОКУ.

Члан 66.

~~Орган јединице локалне самоуправе дужан је да обезбеди прихватилиште ако на својој територији има напуштених животиња.~~

~~Орган јединице локалне самоуправе дужан је да обезбеди прикупљање, превоз и збрињавање напуштених и изгубљених животиња, као и да им пружи помоћ, бригу и смештај у прихватилиште у складу са овим законом.~~

~~Приликом прикупљања и превоза напуштених и изгубљених животиња са животињом се мора поступати тако да се проузрокује најмањи степен бола, патње, страха и стреса за животињу.~~

~~Орган јединице локалне самоуправе дужан је да напуштеним и изгубљеним животињама које су болесне или повређене обезбеди одговарајућу ветеринарску помоћ, а да за неизлечиво болесне или повређене животиње обезбеди лишавање живота у складу са овим законом.~~

~~Министар прописује начин и средства за прикупљање напуштених и изгубљених животиња, као и начин превоза и збрињавања напуштених и изгубљених животиња.~~

ОРГАН ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ КОЈИ НА СВОЈОЈ ТЕРИТОРИЈИ ИМА ПРИХВАТИЛИШТЕ ДУЖАН ЈЕ ДА ОБЕЗБЕДИ ПРИКУПЉАЊЕ, ПРЕВОЗ И ЗБРИЊАВАЊЕ ИЗГУБЉЕНИХ ЖИВОТИЊА И ЖИВОТИЊА ЧИЈЕ СЕ ВЛАСНИШТВО НЕ МОЖЕ УТВРДИТИ. ПРИХВАТИЛИШТЕ ЈЕ ДУЖНО ДА СА ЖИВОТИЊАМА ПОСТУПА У СКЛАДУ СА УТВРЂЕНИМ ПРОГРАМОМ ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ И ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА.

ПРИЛИКОМ ПРИКУПЉАЊА И ПРЕВОЗА НАПУШТЕНИХ И ИЗГУБЉЕНИХ ЖИВОТИЊА СА ЖИВОТИЊОМ СЕ МОРА ПОСТУПАТИ ТАКО ДА СЕ ПРОУЗРОКУЈЕ НАЈМАЊИ СТЕПЕН БОЛА, ПАТЊЕ, СТРАХА И СТРЕСА ЗА ЖИВОТИЊУ.

ОРГАН ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ДУЖАН ЈЕ ДА ОПРЕДЕЛИ СРЕДСТВА КАКО БИ СЕ ИЗГУБЉЕНИМ ЖИВОТИЊАМА И ЖИВОТИЊАМА У ВЛАСНИШТВУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, КОЈЕ СУ БОЛЕСНЕ ИЛИ ПОВРЕЂЕНЕ ОМОГУЋИЛА ОДГОВАРАЈУЋА ВЕТЕРИНАРСКА ПОМОЋ, ОБЕЛЕЖАВАЊЕ И СПРЕЧАВАЊЕ РЕПРОДУКЦИЈЕ, А ДА ЗА НЕИЗЛЕЧИВО БОЛЕСНЕ ИЛИ ПОВРЕЂЕНЕ ЖИВОТИЊЕ ОМОГУЋИ ЛИШАВАЊЕ ЖИВОТА У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ.

ОРГАН ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ДУЖАН ЈЕ ДА САМОСТАЛНО ОРГАНИЗУЈЕ ОБАВЉАЊЕ ВЕТЕРИНАРСКЕ ДЕЛАТНОСТИ ОСНИВАЊЕМ ОДГОВАРАЈУЋЕГ ПРАВНОГ ЛИЦА ИЛИ У ОКВИРУ ПОСТОЈЕЋЕ ДЕЛАТНОСТИ ЗООХИГИЈЕНЕ.

МИНИСТАР ПРОПИСУЈЕ НАЧИН И СРЕДСТВА ЗА ПРИКУПЉАЊЕ НАПУШТЕНИХ И ИЗГУБЉЕНИХ ЖИВОТИЊА, КАО И НАЧИН ПРЕВОЗА И ЗБРИЊАВАЊА НАПУШТЕНИХ И ИЗГУБЉЕНИХ ЖИВОТИЊА.

~~Члан 67.~~

~~У прихватилиште које обезбеђује орган јединице локалне самоуправе смештају се:~~

~~1) напуштене и изгубљене животиње;~~

~~2) животиње чији власници, односно држаоци не могу више да се брину о њима;~~

~~3) животиње које Министарство одузме власницима, односно држаоцима;~~

~~4) животиње које су у опасности.~~

~~Власник прихватилишта из става 1. овог члана дужан је да сарађује са надлежним ветеринарским службама и организацијама за заштиту животиња, као и да редовно обавештава јавност и друге власнике прихватилишта о животињама које се налазе у прихватилишту.~~

~~Ако се животиња у року од најмање 30 дана од дана смештања у прихватилиште из става 1. овог члана не пронађе власник, односно ако се не збрине на други начин, са животињом се поступа у складу са програмом контроле и смањења популације напуштених паса и мачака из члана 54. овог закона.~~

~~Члан 68.~~

~~Лице које пронађе напуштену животињу дужно је да о томе без одлагања обавести најближе регистровано прихватилиште, ради збрињавања животиње.~~

~~Члан 69.~~

~~Власник, односно држалац који изгуби животињу дужан је да тај губитак без одлагања, а најкасније у року од три дана од дана губитка животиње, пријави надлежном органу јединице локалне самоуправе и ветеринарској служби.~~

~~Ако власник, односно држалац не пријави губитак из става 1. овог члана сматра се да је напустио животињу.~~

~~Члан 70.~~

~~Трошкове збрињавања напуштених животиња сноси власник, односно држалац животиње, а ако је непознат трошкове збрињавања животиње сноси власник прихватилишта.~~

ЧЛАН 67.

У ПРИХВАТИЛИШТЕ КОЈЕ ОБЕЗБЕЂУЈЕ ОРГАН ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ ПРИВРЕМЕНО СЕ СМЕШТАЈУ:

1) ИЗГУБЉЕНЕ ЖИВОТИЊЕ И ЖИВОТИЊЕ ЧИЈЕ СЕ ВЛАСНИШТВО НЕ МОЖЕ УТВРДИТИ;

2) УЗ ОДГОВАРАЈУЋУ ФИНАНСИЈСКУ НАДОКНАДУ, ЖИВОТИЊЕ ЧИЈИ ВЛАСНИЦИ, ОДНОСНО ДРЖАОЦИ НЕ МОГУ ВИШЕ ДА СЕ БРИНУ О ЊИМА;

3) ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ МИНИСТАРСТВО ОДУЗМЕ ВЛАСНИЦИМА, ОДНОСНО ДРЖАОЦИМА;

4) ЖИВОТИЊЕ КОЈЕ СУ У ОПАСНОСТИ.

ВЛАСНИК ПРИХВАТИЛИШТА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА ДУЖАН ЈЕ ДА САРАЂУЈЕ СА НАДЛЕЖНИМ ВЕТЕРИНАРСКИМ СЛУЖБАМА, НАДЛЕЖНОМ КОМИСИЈОМ И ОРГАНИЗАЦИЈАМА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТИЊА, КАО И ДА РЕДОВНО ОБАВЕШТАВА ЈАВНОСТ И ДРУГЕ ВЛАСНИКЕ ПРИХВАТИЛИШТА О ЖИВОТИЊАМА КОЈЕ СЕ НАЛАЗЕ У ПРИХВАТИЛИШТУ.

АКО СЕ ЖИВОТИЊИ У РОКУ ОД НАЈМАЊЕ 15 ДАНА ОД ДАНА СМЕШТАЊА У ПРИХВАТИЛИШТЕ ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА НЕ ПРОНАЂЕ ВЛАСНИК, ОДНОСНО АКО СЕ НЕ ЗБРИНЕ НА ДРУГИ НАЧИН, СА ЖИВОТИЊОМ СЕ ПОСТУПА У СКЛАДУ СА ПРОГРАМОМ СПРОВОЂЕЊА ОДГОВОРНОГ ВЛАСНИШТВА ИЗ ЧЛАНА 54. ОВОГ ЗАКОНА.

ЧЛАН 68.

ЛИЦЕ КОЈЕ ПРОНАЂЕ НАПУШТЕНУ ЖИВОТИЊУ ДУЖНО ЈЕ ДА О ТОМЕ БЕЗ ОДЛАГАЊА ОБАВЕСТИ НАЈБЛИЖЕ РЕГИСТРОВАНО ПРИХВАТИЛИШТЕ ИЛИ ВЕТЕРИНАРСКУ ИНСПЕКЦИЈУ, РАДИ ЗБРИЊАВАЊА ЖИВОТИЊЕ.

ЧЛАН 69.

ВЛАСНИК, ОДНОСНО ДРЖАЛАЦ КОЈИ ИЗГУБИ ЖИВОТИЊУ ДУЖАН ЈЕ ДА ТАЈ ГУБИТАК БЕЗ ОДЛАГАЊА, А НАЈКАСНИЈЕ У РОКУ ОД ТРИ ДАНА ОД ДАНА ГУБИТКА ЖИВОТИЊЕ, ПРИЈАВИ НАДЛЕЖНОМ ОРГАНУ ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ И ВЕТЕРИНАРСКОЈ СЛУЖБИ.

АКО ВЛАСНИК, ОДНОСНО ДРЖАЛАЦ НЕ ПРИЈАВИ ГУБИТАК ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА СМАТРА СЕ ДА ЈЕ НАПУСТИО ЖИВОТИЊУ, И БЕЗ ОДЛАГАЊА СЕ ПРИМЕЊУЈУ САНКЦИЈЕ ЗА НАПУШТАЊЕ ЖИВОТИЊЕ, А ПО ОВОМ ЗАКОНУ.

ЧЛАН 70

ТРОШКОВЕ ЗБРИЊАВАЊА ИЗГУБЉЕНИХ, ЖИВОТИЊА СНОСИ ВЛАСНИК, ОДНОСНО ДРЖАЛАЦ ЖИВОТИЊЕ, А АКО ЈЕ НЕПОЗНАТ ОДНОСНО ВЛАСНИКА НИЈЕ МОГУЋЕ УТВРДИТИ, ЖИВОТИЊА ПОСТАЈЕ ВЛАСНИШТВО РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ. ТРОШКОВЕ ЗБРИЊАВАЊА ЖИВОТИЊЕ СНОСИ ВЛАСНИК ОДНОСНО РЕПУБЛИА СРБИЈА.

Члан 71.

Власник зоолошког врта, односно мини зоолошког врта, прихватилишта, односно одгајалишта за дивље животиње, дужан је да обезбеди нарочито:

1) простор и опрему за држање и репродукцију животиња у заточеништву који одговарају потребама сваке животињске врсте;

2) одговарајуће просторије за изолацију животиња, односно карантин;

3) заштиту животиња од посетилаца и посетилаца од животиња;

4) спровођење сталне здравствене заштите;

5) храну и воду у складу са потребама сваке животињске врсте;

6) вођење евиденције о свакој јединки, као и о свим продатим, размењеним или поклоњеним животињама;

7) програм одржавања збирке са листом врста и плановима збрињавања евентуалног потомства;

8) финансијска средства неопходна за трајни рад;

9) план збрињавања животиња у случају његовог затварања или елементарних непогода.

9А) ПОЗИТИВНО МИШЉЕЊЕ НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ;

Испуњеност услова из става 1. овог члана решењем утврђује министар.

Решење из става 2. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Министар, уз сагласност министра надлежног за послове заштите животне средине, прописује ближе услове из става 1. овог члана, као и елементе за одређивање мини зоолошког врта.

Члан 74.

Удружења која су регистрована у складу са законом којим се уређује регистрација и оснивање удружења и чији циљеви су усмерени на заштиту добробити животиња, дужна су да раде на ширењу свести и информисању јавности о добробити животиња, у складу са овим законом, и да својим деловањем активно учествују у заштити добробити животиња на начин којим се не повређује етика и права других грађана, а ако имају прихватилиште дужна су да раде на збрињавању напуштених животиња уз претходни опоравак и здравствено збрињавање животиња.

УДРУЖЕЊА ЗА ЗАШТИТУ ЖИВОТИЊА СУ ДУЖНА ДА СЕ РЕГИСТРУЈУ И У БАЗИ НАЦИОНАЛНОГ ОДБОРА, РАДИ УТВРЂИВАЊА ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ДОБИЈАЊЕ ЛИЦЕНЦЕ ЗА РАД.

Члан 75.

У случају да удружења из члана 74. овог закона обављају активности супротно одредбама овог закона, Министарство о томе обавештава надлежни државни орган код кога су регистрована КАО И НАЦИОНАЛНИ ОДБОР.

Члан 77.

~~У обављању послова инспекцијског надзора ветеринарски инспектор мора имати службену легитимацију којом доказује својство ветеринарског инспектора.~~

У ОБАВЉАЊУ ПОСЛОВА ИНСПЕКЦИЈСКОГ НАДЗОРА ВЕТЕРИНАРСКИ ИНСПЕКТОР И ЧЛАНОВИ НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ МОРАЈУ ИМАТИ СЛУЖБЕНУ ЛЕГИТИМАЦИЈУ КОЈОМ ДОКАЗУЈЕ СВОЈСТВО ИНСПЕКЦИЈСКОГ НАДЗОРА.

~~3. Права и дужности ветеринарског инспектора~~

3. ПРАВА И ДУЖНОСТИ ВЕТЕРИНАРСКОГ ИНСПЕКТОРА И НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ

Члан 78.

У вршењу послова инспекцијског надзора над спровођењем овог закона ветеринарски инспектор И НАДЛЕЖНА КОМИСИЈА има право и дужност да проверава:

1) начин поступања са животињама;

2) услове држања и узгоја животиња;

3) објекте, простор и просторије у којима се врши држање, узгој, репродукција, продаја, клање, спровођење огледа, обука, смештај и збрињавање животиња;

4) испуњеност услова у погледу обучености за добробит животиња;

5) поседовање потребне документације, као и вођење евиденције у складу са овим законом;

6) обављање промета, превоза, лишавања живота и клања животиња, обуке животиња и јавног приказивања животиња;

7) спровођење огледа, генетских модификација и манипулација на животињама, као и спровођење интервенција на животињама;

8) превозна средства;

9) места за одмор животиња и контролне станице;

10) коришћење животиња ради производње филмова, реклама и других дела на филмској траци, видео траци и другим носачима слике и тона, као и коришћење животиња за рад;

11) примену лекова или других супстанци које могу да доведу до промена у понашању, физичким и психичким способностима животиња, а који се не примењују за лечење животиња;

12) извршавање мера по овом закону.

На захтев ветеринарског инспектора И БИЛО КОГ ЧЛАНА НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ, министарство надлежно за унутрашње послове у границама својих овлашћења пружа помоћ при спровођењу инспекцијског надзора.

~~4. Мере које налаже ветеринарски инспектор~~

4. МЕРЕ КОЈЕ НАЛАЖЕ ВЕТЕРИНАРСКИ ИНСПЕКТОР И НАДЛЕЖНА КОМИСИЈА

Члан 79.

У вршењу послова из члана 78. овог закона ветеринарски инспектор ~~је дужан и овлашћен да~~ И НАДЛЕЖНА КОМИСИЈА СУ ДУЖНИ И ОВЛАШЋЕНИ ДА:

1) нареди отклањање неправилности при држању, узгоју, репродукцији, клању, лишавању живота, утовару, претовару, истовару, превозу, обуци и коришћењу животиња;

2) привремено или трајно одузме животиње ради заштите живота и добробити, ако власник поступа супротно одредбама овог закона;

3) нареди отклањање неправилности при одржавању јавног приказивања животиња;

4) нареди отклањање неправилности приликом спровођења интервенција на животињама;

5) нареди лишавање животиња живота о трошку њиховог власника, односно држаоца у случајевима када су животиње неизлечиво болесне, повређене или телесно деформисане тако да њихов опоравак није могућ;

6) нареди прекид спровођења огледа, односно забрани спровођење огледа на животињама, ако се спроводи супротно одредбама овог закона, односно ако недостаци у вези са спровођењем огледа нису отклоњени у прописаном року;

7) нареди прекид спровођења огледа или забрани спровођење огледа на животињама уколико се спроводе без решења о одобрењу спровођења огледа на животињама;

8) привремено или трајно забрани спровођење огледа на животињама у случају да се огледи на животињама не врше у складу са овим законом;

9) нареди отклањање неправилности у раду пансиона и прихватилишта у одређеном року, односно забрани рад пансиона и прихватилишта, ако недостаци у вези са радом пансиона и прихватилишта нису отклоњени у прописаном року;

10) нареди отклањање неправилности у раду зоолошких вртова, прихватилишта и одгајалишта за дивље животиње у одређеном року, односно забрани њихов рад ако недостаци у вези са радом зоолошких вртова, прихватилишта и одгајалишта за дивље животиње нису отклоњени у прописаном року;

11) нареди отклањање неправилности у раду продавница за животиње и одгајивачница, односно забрани њихов рад ако недостаци у вези са радом продавница животиња и одгајивачница нису отклоњени у прописаном року;

12) нареди одузимање животиња чије држање није дозвољено;

13) забрани коришћење животиње за рад, ако се обавља супротно одредбама овог закона;

14) забрани обављање обуке животиње, ако се обавља супротно одредбама овог закона;

15) забрани јавно приказивање животиња, ако се оно спроводи супротно одредбама овог закона;

16) забрани борбе између животиња или између животиња и људи, клађење, као и присуствовање борбама животиња;

17) забрани спровођење интервенција на животињама, ако се оне спроводе супротно одредбама овог закона;

18) забрани лишавање животиња живота од стране нестручног лица и на начин који није у складу са одредбама овог закона;

19) привремено или трајно забрани држање и репродукцију животиња, ако власник, односно држалац поступа супротно одредбама овог закона;

20) забрани утовар, претовар, превоз и истовар животиња, ако нису испуњени услови прописани овим законом;

21) привремено забрани клање животиња, које се обавља супротно одредбама овог закона;

22) забрани генетске модификације и манипулације на животињама, ако се обављају без одобрења;

23) забрани рад објеката за хигијену и улепшавање животиња, ако нису отклоњене неправилности у раду;

24) привремено одузима документацију и предмете који у прекршајном или казненом поступку могу послужити као доказ и за то издаје потврду;

25) нареди одузимање животиња уколико се није поступило по решењу инспектора, који је забранио или наредио меру отклањања недостатака.

У случају мере из става 1. тачка 2) овог члана привремено одузета животиња може бити враћена власнику, односно држаоцу ако су испуњени услови из овог закона за њено даље држање, односно може се збринути на начин прописан овим законом и законом којим се уређује ветеринарство или лишити живота о трошку власника.

Мере из става 1. овог члана ветеринарски инспектор ~~утврђује решењем~~ И НАДЛЕЖНА КОМИСИЈА УТВРЂУЈУ РЕШЕЊЕМ.

На решење ветеринарског инспектора И НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ може се изјавити жалба министру у року од осам дана од дана достављања решења.

Жалба не одлаже извршење решења, осим у случају мере лишавања животиње живота из става 1. тачка 5) овог члана.

Решење министра је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Члан 80.

Ветеринарска станица и овлашћени ветеринар који обављају послове у складу са законом којим се уређује ветеринарство (у даљем тексту: Ветеринарска станица) могу обављати поједине стручне послове за потребе ветеринарске инспекције И НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ из овог закона, и то проверу:

1) начина поступања са животињама;

2) услова држања и узгоја животиња;

3) испуњености услова у погледу добробити животиња у објектима, простору и просторијама у којима се врши држање, узгој, репродукција, продаја, обука, смештај и збрињавање животиња;

4) испуњености услова у погледу обучености за добробит животиња, у складу са овим законом;

5) поседовања потребне документације, као и вођења евиденције у складу са овим законом;

6) обављања промета, превоза, обуке животиња и јавног приказивања животиња;

7) спровођења интервенција на животињама;

8) превозних средстава;

9) места за одмор животиња и контролних станица;

10) коришћења животиња ради производње филмова, реклама и других дела на филмској траци, видео траци и другим носачима слике и тона, као и коришћења животиња за рад;

11) примену лекова или било којих других супстанци које могу да доведу до промена у понашању, физичким и психичким способностима животиња, а који се не примењују за лечење животиња.

Ветеринарска станица не може обављати послове из става 1. овог члана у односу на сопствене животиње и сопствена превозна средства.

Испуњеност услова за обављање послова из става 1. овог члана решењем утврђује министар.

Решење из става 3. овог члана је коначно и против њега се може покренути управни спор.

Решење о испуњености услова из става 1. овог члана објављује се у „Службеном гласнику Републике Србије".

Лице које обавља стручне послове из става 1. овог члана мора имати овлашћење које издаје Министарство.

Члан 81.

Власници, односно држаоци животиња, власници објеката, простора, просторија, опреме и превозних средстава који подлежу инспекцијском надзору, дужни су да исти омогуће, пруже податке и обавештења, као и документацију за несметан рад ветеринарског инспектора. И НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ.

Лица из става 1. овог члана су дужна да у одређеном року, на захтев ветеринарског инспектора И/ИЛИ НАДЛЕЖНЕ КОМИСИЈЕ, припреме или доставе податке из евиденције и документацију која је потребна за обављање послова инспекцијског надзора.

Члан 82.

Новчаном казном од ~~100.000~~ 500.000 до ~~1.000.000~~ 1.500.000 динара казниће се за прекршај правно лице, ако:

1) према животињи не поступа са пажњом доброг домаћина у складу са чланом 6. став 4. тачка 1) овог закона;

2) не обезбеди благовремено ветеринарску помоћ животињи у складу са чланом 6. став 4. тачка 2) овог закона;

3) злоставља животињу (члан 7. став 1. тачка 1);

4) напусти, односно одбаци животињу чији опстанак зависи непосредно од човека (члан 7. став. 1. тачка 2);

5) држи, односно репродукује животињу на начин којим јој се наноси бол, патња, страх и стрес (члан 7. став 1. тачка 4);

6) присиљава животињу на узимање хране, ако то није у здравствене или научноистраживачке сврхе (члан 7. став 1. тачка 5);

7) користи техничке уређаје или друга средства којима се животиња кажњава и којима се утиче на њено понашање, укључујући бодљикаве огрлице или средства за обуку или гоњење употребом електричне енергије или хемијских материја, осим у обуци службених паса, супротно члану 7. став 1. тачка 6) овог закона;

8) хвата животињу замкама којима јој се наноси бол или повреда (члан 7. став 1. тачка 7);

9) повећава агресивност животиње селекцијом или механичким методама (члан 7. став 1. тачка 8);

10) врши нахушкавање животиње на људе или друге животиње, осим у поступку дресуре службених животиња (члан 7. став 1. тачка 9);

11) користи живе животиње за исхрану других животиња, осим ако је то једини начин за исхрану тих животиња (члан 7. став 1. тачка 10);

12) користи живе животиње као мамце за лов или обуку других животиња (члан 7. став 1. тачка 11);

13) организује трке животиња на начин којим се превазилазе физичке могућности животиња и животињама наноси повреда, бол, патња, страх и стрес (члан 7. став 1. тачка 12);

14) репродукује животињу супротно члану 7. став 1. тачка 13) овог закона;

15) пусти у дивљину репродуковану, отхрањену и припитомљену дивљу животињу ако није претходно припремљена за преживљавање у таквом животном окружењу (члан 7. став 1. тачка 14);

16) додељује животиње као награду у играма на срећу (члан 7. став 1. тачка 15);

17) користи допинг, стимулансе и друге супстанце које се користе ради бржег развоја животиње и побољшања производних и физичких особина (члан 7. став 1. тачка 16);

18) храни или напаја животињу супстанцама које начином употребе или садржајем могу да изазову непотребну патњу или бол животиње (члан 7. став 1. тачка 17);

19) излаже животињу директном утицају неповољних временских прилика или недостатку кисеоника (члан 7. став 1. тачка 18);

20) пропагира активности које су овим законом забрањене, осим ако се тиме указује на негативне последице таквих активности (члан 7. став 1. тачка 20).

21) одржава борбе између животиња или између животиња и људи, односно организује клађење или се клади у борбама између животиња (члан 7. став 1. тачка 22);

22) држи, репродукује, обучава или врши промет животиња, као и ако ставља на располагање објекте, земљиште или материјална средства другом лицу ради борбе између животиња или између животиња и људи (члан 7. став 1. тачка 23);

23) убија и злоставља животињу ради производње филмова, реклама и других дела на филмској траци, видео траци и другим носачима слике и тона или ако ставља у промет, изнајмљује и јавно приказује такав филм, рекламу или друго дело (члан 7. став. 1. тачка 24);

24) даје лекове, медицинска средства и друга слична средства која немају за циљ дијагностику, превентиву, лечење животиње и побољшање њеног здравственог стања, а које могу довести до промене у понашању, физичким и психичким способностима животиње (члан 7. став 1. тачка 25);

25) поседује, употребљава и продаје лекове и супстанце у циљу допинговања животиња (члан 7. став 1. тачка 26);

26) подстиче, подржава, помаже и прикрива допинг животиња (члан 7. став 1. тачка 27);

27) обавља обуку животиња супротно члану 7. став 1. тачка 28) и члану 10. став 2. овог закона;

28) употребљава отрове и друга хемијска средства које изазивају бол, патњу и смрт животиња, осим у циљу контроле популације глодара (члан 7. став 1. тачка 29);

29) продаје или поклања кућне љубимце лицима млађим од 18 година без дозволе родитеља или старатеља (члан 7. став 1. тачка 30);

30) лови изгубљене и напуштене кућне љубимце (члан 7. став 1. тачка 31);

31) занемарује животиње лишавањем основних животних потреба (члан 7. став 1. тачка 32);

32) злоупотребљава лекове на животињама (члан 7. став 1. тачка 33);

33) навикава животиње на активности које су за њу неприродне и самоуништавајуће (члан 7. став 1. тачка 34);

34) држи, репродукује и користи дивље животиње у циљу излагања у циркусима и на такмичењима и приредбама и изложбама супротно члану 7. став 1. тачка 35) овог закона;

35) држи, репродукује, увози, извози и лишава живота животиње искључиво ради производње крзна и коже (члан 7. став 1. тачка 37);

36) организује циркусе, изложбе, такмичења и приредбе супротно одредбама члана 8. ст. 1, 2. и 4. овог закона;

37) промени локацију јавног приказивања животиња супротно члану 8. став 5. овог закона;

38) не поседује решење о одобрењу коришћења животиње ради производње филма, рекламе и другог дела на филмској траци, видео траци и другом носачу слике и тона (члан 9. став 1);

39) обучава животиње, а није уписан у Регистар лица за обуку животиња из члана 11. став 1. овог закона;

40) користи животиње за рад супротно члану 12. овог закона;

41) обавља интервенције на животињама супротно чл. 13. и 14. овог закона;

42) лиши животињу живота супротно члану 15. овог закона;

43) лиши животињу живота на јавном месту супротно члану 16. овог закона;

44) лиши животињу живота без претходног омамљивања у случају који није предвиђен овим законом (члан 17. став 2);

45) лиши животињу живота супротно члану 17. став 3. овог закона;

46) држи, узгаја и ставља у промет животињу у објектима који нису уписани у Регистар објеката (члан 18. став 2);

47) држи животињу, а није обезбедио услове из чл. 20. и 21. овог закона;

48) превози животињу а није уписан у Регистар превозника животиња, односно превози животињу без овлашћења за превоз из члана 22. овог закона;

49) превози животињу а не поседује план превоза животиње у складу са чланом 24. став 1. овог закона;

50) животиње у току превоза не прати пратилац у складу са чланом 24. став 3. овог закона;

51) приликом гоњења, утовара, претовара, истовара и у току превоза наноси бол, патњу, повреде, односно лишава животињу основних физиолошких потреба или произрокује смрт животиње (члан 25. став 1);

52) места на којима врши утовар, претовар или истовар животиње, као и места за одмор и контролне станице не испуњавају услове за заштиту живота и добробити животиња (члан 25. став 4);

53) превози животиње супротно члану 26. овог закона;

54) ради обуздавања животиња користи средства која проузрокују бол и патњу (члан 28. став 3);

55) врши клање животиња без стручног и на прописан начин изведеног омамљивања (члан 29. став 1);

56) ради омамљивања животиња користи средства из члана 29. став 2. овог закона;

57) врши клање животиња без претходног омамљивања у случају који није прописан овим законом (члан 30. став 1);

58) омамљивање и клање животиња не обавља обучено лице у складу са чланом 31. став 1. овог закона;

59) спроводи оглед на животињама, а не поседује решење о одобрењу спровођења огледа на животињама (члан 34);

60) не одреди стручно лице за заштиту добробити животиња (члан 35. став 2);

61) спроводи оглед на животињама супротно одредбама члана 36. овог закона;

62) спроводи оглед на животињама које нису у власништву, односно поседу лица регистрованих за држање, репродукцију и промет огледних животиња (члан 37. став 1);

63) спроводи оглед на животињама у недозвољене сврхе (члан 38);

64) спроводи оглед на животињама супротно одредбама чл. 39, 40, 41. и 42. овог закона;

65) не води и не чува евиденцију о држању, репродукцији, промету и спровођењу огледа на животињама (члан 43. ст. 1. и 5);

66) спроводи оглед на животињама у образовне сврхе супротно члану 44. овог закона;

67) врши публиковање научних радова, у случају да је оглед на животињама спроведен супротно одредбама овог закона (члан 45);

68) спроводи генетске модификације и манипулације у огледима на животињама супротно сврси за коју је одобрено спровођење огледа (члан 46);

69) не обезбеди кућном љубимцу услове из члана 53. овог закона;

70) се бави репродукцијом кућних љубимаца у комерцијалне сврхе, а не брине о заштити здравља, живота и добробити легла (члан 56. став 1);

71) држи, односно репродукује и користи кућне љубимце у недозвољене сврхе (члан 57);

72) држи и репродукује дивље и егзотичне животиње као кућне љубимце без одобрења (члан 58. став 1);

73) дивљим и егзотичним животињама које се држе и репродукују као кућни љубимци не обезбеди услове из члана 58. став 2. овог закона;

74) продаје кућне љубимце у објектима за продају кућних љубимаца или одгајивачницама које нису уписане у Регистар објеката, као и ако врши промет паса и мачака у продавницама животиња (члан 59. став 1);

75) не води евиденцију о броју продатих животиња, кретању, исхрани и лечењу животиња (члан 59. став 2);

76) не изда писмено упутство о начину држања за сваку продату животињу (члан 59. став 3);

77) не испуњава услове за заштиту добробити животиња у пансиону и прихватилишту (члан 61. став 1);

78) не води и не чува евиденције из члана 63. став 3. овог закона;

79) не обезбеди ветеринарску помоћ животињи (члан 65. став 1. тачка 2);

80) држи и узгаја животиње у зоолошком врту, односно мини зоолошком врту, прихватилишту, односно одгајалишту за дивље животиње, а не испуњава услове (члан 71);

81) зоолошки врт, прихватилишта, односно одгајалишта за дивље животиње не испуњавају услове прописане у члану 72. овог закона;

82) врши промет дивљих животиња које су под посебним режимом заштите супротно члану 73. овог закона.

82А) РЕПРОДУКУЈЕ КУЋНЕ ЉУБИМЦЕ;

82Б) ОГЛАШАВА ЖИВОТИЊЕ И УСЛУГЕ ЗА ЖИВОТИЊЕ, ВАН ОВЛАШЋЕНИХ ДРЖАВНИХ ПОРТАЛА.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара и одговорно лице у правном лицу.

Члан 83.

~~Новчаном казном од 10.000 до 50.000 динара казниће се за прекршај одговорно лице у органу јединице локалне самоуправе ако орган јединице локалне самоуправе не изради или не спроводи програм контроле и смањења популације напуштених паса и мачака у складу са чланом 54. став 1. овог закона, као и ако не обезбеди прихватилиште и прикупљање, превоз и збрињавање напуштених и изгубљених животиња у складу са чланом 66. овог закона.~~

НОВЧАНОМ КАЗНОМ ОД 10.000 ДО 50.000 ДИНАРА КАЗНИЋЕ СЕ ЗА ПРЕКРШАЈ ОДГОВОРНО ЛИЦЕ У ОРГАНУ ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ АКО ОРГАН ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ НЕ ОБРАЗУЈЕ НАДЛЕЖНУ КОМИСИЈУ, НЕ ИЗРАДИ ИЛИ НЕ СПРОВОДИ ПРОГРАМ СПРОВОЂЕЊА ОДГОВОРНОГ ВЛАСНИШТВА НАД ЖИВОТИЊОМ, У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 54. СТАВ 1. ОВОГ ЗАКОНА, КАО И АКО НЕ ОБЕЗБЕДИ ОБАВЉАЊЕ ВЕТЕРИНАРСКЕ ДЕЛАТНОСТИ У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 66. ОВОГ ЗАКОНА.

Члан 84.

Новчаном казном од 50.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај предузетник ако учини радње из члана 82. став 1. тач. 1) до 58), тачка 65) – осим у делу који се односи на вођење евиденције о спровођењу огледа на животињама и ~~тач. 69) до 82) овог закона~~ ТАЧ. 69) ДО 82Б) ОВОГ ЗАКОНА.

Члан 85.

Новчаном казном од ~~5.000~~ 50.000 до ~~50.000~~ 500.000 динара казниће се за прекршај физичко лице ако учини радње из члана 82. став 1. ~~тач. 1) до 82),~~ ТАЧ. 1) ДО 82Б) као и ако:

1) животињи коју је повредио не пружи прву помоћ или не обезбеди пружање помоћи од стране стручног лица (члан 6. став 3);

2) присуствује борбама између животиња (члан 7. став 1. тачка 22).

САМОСТАЛНЕ ОДРЕДБЕ ПРЕДЛОГА ЗАКОНА

ЧЛАН 46.

ПРАВНА И ФИЗИЧКА ЛИЦА, ОДНОСНО ПРЕДУЗЕТНИЦИ, КОЈИ СЕ БАВЕ ДРЖАЊЕМ, УЗГОЈЕМ, РЕПРОДУКЦИЈОМ, ОБУКОМ, ПРОМЕТОМ, ПРЕВОЗОМ, СПРОВОЂЕЊЕМ ОГЛЕДА НА ЖИВОТИЊАМА, КЛАЊЕМ, СМЕШТАЈЕМ И ЗБРИЊАВАЊЕМ ЖИВОТИЊА УСКЛАДИЋЕ СВОЈЕ ПОСЛОВАЊЕ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА У РОКУ ОД ГОДИНУ ДАНА ОД ДАНА ЊЕГОВОГ СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

ОРГАНИ ЈЕДИНИЦА ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ УСКЛАДИЋЕ РАД СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА У РОКУ ОД ГОДИНУ ДАНА ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

ПРОПИСИ КОЈИ СЕ ДОНОСЕ НА ОСНОВУ ОВЛАШЋЕЊА ИЗ ОВОГ ЗАКОНА ДОНЕЋЕ СЕ У РОКУ ОД ДВЕ ГОДИНЕ ОД ДАНА СТУПАЊА НА СНАГУ ОВОГ ЗАКОНА.

ЧЛАН 47.

ОВАЈ ЗАКОН СТУПА НА СНАГУ ОСМОГ ДАНА ОД ДАНА ОБЈАВЉИВАЊА У „СЛУЖБЕНОМ ГЛАСНИКУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа:
народни посланик Ивана Стаматовић

2. Назив прописа
Предлог закона о изменама и допунама Закона о добробити животиња
Draft Animal Welfare Act Amendment Bill

3. Усклађеност прописа са одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС", број 83/08) (у даљем тексту: Споразум),

а) Одредба Споразума која се односе на нормативну саржину прописа

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума
/
г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума
/
д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније

а) Навођење одредби примарних извора права ЕУ и усклађеност са њима
/
б) Навођење секундарних извора права ЕУ и оцена усклађености са њима
/
в) Навођење осталих извора права ЕУ и усклађенст са њима
/
г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност
/
д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније
/
5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис и не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права.

Не постоје одговарајући прописи Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност.

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

/

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?
/

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености
/

У Београду, 3. фебруар 2025.

НАРОДНИ ПОСЛАНИК

Ивана Стаматовић